NR 15
15e JAARGANG
10 F. IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

48 PAGINA'S

VROLIJK PAASFEEST!

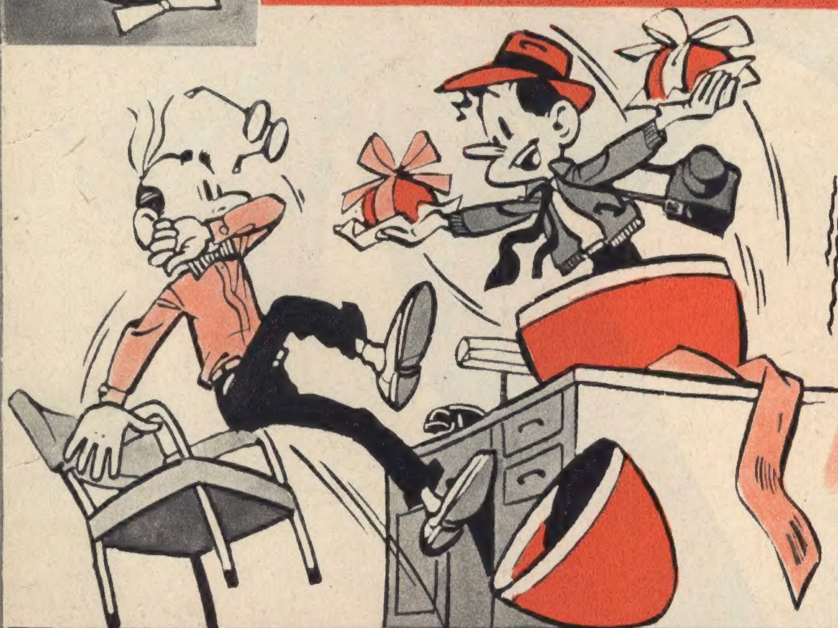
BAAN VRIJ

VRIEND-lezer, wat denk je van Bob Binn ? Hij is een rare kwast, maar wel sympathiek. Hij heeft bovendien een goed hart. Gisteren werd er op mijn kantoor een reusachtig paasei afgegeven met een kaartje vanwege Bob Binn. Ik opende het deksel en Bob Binn sprong uit het ei gelijk een duivel uit een doosje. Glimlachend gaf hij me toen twee paaseieren in chocolade en zei : « Mijn beste eieren, baas ! »

Je ziet het, hij is een rare guit. Maar nu laat ik hem aan het woord !

DE CHEF

1 **ZEVEN Paasklokken, mooie, moderne, grote klokken en daarin is een figuur die je goed kent half verborgen. Je ziet de benen en de voeten. Wanneer je goed kijkt, dan kan je raden welke helden uit « Kuifje » hier onder de klok werden gezet.**

2

DE ONAFSCHEIDELIJKE WORDEN GESCHEIDEN

Een heleboel figuren uit de geschiedenis, uit romans, sprookjes en fabels zijn met zijn tweeën. Onderstaande tekeningen stellen vijf van deze helden voor, maar zij werden gescheiden van hun onafscheidelijke metgezel. Kan jij de naam van de afwezigen vinden?

VOOR BOB BINN

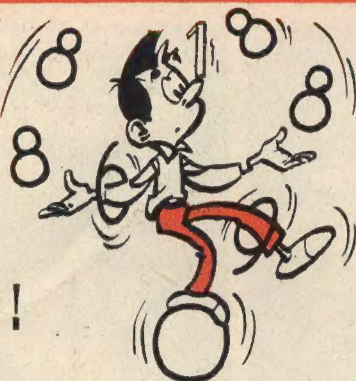
(3) RARARA

Ik houd van raadsels, vooral als ik ze zelf mag stellen.

Alles staat op zijn kop.
De generaal komt vóór de koning.
Allerheiligen komt vóór Pasen.
De herfst komt vóór de lente.
En de leerling gaat vóór de meester uit...
Wie ben ik?

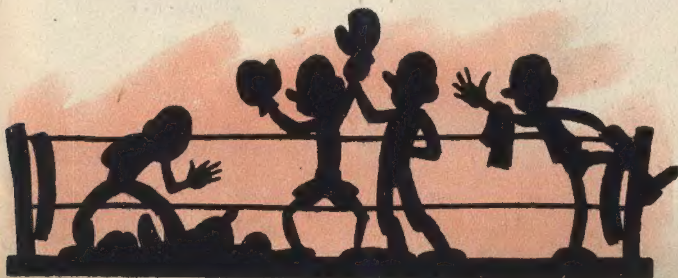
(4) MET CIJFERS GOOCHELEN!

BESTE vriend, leer dit trucje snel van buiten wil je al je vrienden overdonderen. Vraag aan het niets vermoedend « slachtoffer » in gedachten een cijfer te kiezen tussen 1 en 9. Zeg dat hij dit cijfer met zichzelf moet vermenigvuldigen. Indien hij 6 gekozen heeft, dan krijgen we 6 × 6 = 36. Vraag hem dan 1 af te trekken van het gekozen cijfer. Dit is 6 — 1 = 5. Vraag hem de laatste uitkomst te vermenigvuldigen met zichzelf : 5 × 5 = 25. Vraag hem dan de laatste uitkomst af te trekken van de eerste, of 36 — 25 = 11. Vraag hem dit getal luidop te zeggen. Nu voeg jij bij dit getal 1 bij en vervolgens deel je de uitkomst door 2 : 11 + 1 = 12 : 2 = 6. Met geveinsde nederigheid zeg je hem nu : « Vriend, ik weet welk cijfer je geraden hebt : 6. »
Dit trucje is dus geldig voor de cijfers tussen 1 en 9.

(5) EEN BOKSMATCH

IK, Bob Binn, heb deel genomen aan een boksmatch tussen liefhebbers van het weltergewicht. Nam ik deel als bokser, verzorger of scheidsrechter? Kan jij dat raden? Hier gaat mijn verhaal : Vijf personen waren bij de match betrokken : twee boksers, twee verzorgers en de scheidsrechter. Behalve Bob Binn waren er nog : Dupont, Durant, Smith en Jones. Nu moet je de functie van ieder van de vijf aanduiden. Ik geef je een paar inlichtingen : de uitslag van het verdikt na afloop van de match verheugt het publiek, want iedereen was er van overtuigd dat de favoriet door een te lage slag was overwonnen. Bob Binn had geen handschoenen aan. Jones kon noch lezen noch schrijven noch rekenen. Bob Binn werd door de menigte toegejuicht. Smith is de zoon van Dupont. Durant weegt 79 kg. De politie moest Smith beschermen tegenover de vijandelijke menigte. Welke rol speelt Bob Binn, Dupont, Durant, Smith en Jones? Wie werd tot overwinnaar van de match uitgeroepen?

(6) NEUS TEGEN NEUS

DE Eskimo's wrijven met de neus tegen elkaar bij wijze van groet. Namok, een Eskimo, had onlangs in zijn iglo 21 andere Eskimo's uitgenodigd voor een gezellig avondje. De levertraan (nationale drank) stroomde er overvloedig... Maar aan alle goeie dingen komt een einde. De Eskimo's namen afscheid... De 21 gasten namen afscheid door elkaar met de neus te raken. Iedere Eskimo raakte éénmaal de neus van al de andere aanwezigen. Hoeveel neus-kontakten, als wij het zo mogen uitdrukken, waren er in het totaal?

(7) KRUISWOORDRAADSEL : ONZE VRIEND TIBET

HIERBIJ een kruiswoordraadsel dat handelt over onze vriend Tibet, wiens helden je zo vaak deden schaterlachen. Ik hoop dat het niet te moeilijk is!

	1	2	3	4	5	6
1		■				
2		■				
3				■		■
4	■				■	
5		■				
6					■	

HORIZONTAAL :

1. Titel van het tekenverhaal : « Het Monster van het... ». — 2. Op weg naar de goudmijn, komen Dog Bull en gezellen in de gevangenis maar ontvangen er meer water dan... — 3. Voornaam van rancher Hittay, die dacht de sterkste te zijn in « zijn » huis. — 4. Doopnaam van Ringers. — 5. Ordinn was de adjunct sheriff van Wood... — 6. Wie Black Skelett zou vangen, levend of..., zou 500 $ ontvangen.

VERTIKAAL :

1. Plaats waarin rancher Hittay Martimer Bubblegem opsloot. - Twee letters van de voornaam van sheriff Bull. — 2. De staart van het monster. — 3. Uiteindelijk wou de baas van de Dry-Bourbon ranch... vluchten. — 4. Een kleine helft van de tekenaar van « Het Geheim van de Grot ». - De pittige voornaam van de sterke Ordinn. — 5. Rodolpho en zijn maat zwoeren een dure... de goudmijn in hun bezit te krijgen! — 6. Kop en staart van de raven die in de woestijn boven onze uitgeputte vrienden rondtoerden. - Het mooi vistuig waarmee Ordinn in de bergrivieren zou gaan vissen.

OPLOSSINGEN :

(1) — 1. Kolonel Clifton. - 2. Jari. - 3. Pechvogel. - 4. Corentin. 5. Kuifje. - 6. Alex. - 7. Tarass-Boelba.

(2) — 1. Robinson Crusoe en VRIJDAG. - 2. Sherlock Holmes en DOKTER WATSON. - 3. De haas en de SCHILDPAD. - 4. Jansen en JANSENS. - 5. David en GOLIATH.

(3) — Het woordenboek.

(5) — Bob Binn draagt geen handschoenen, dus is hij geen bokser, maar scheidsrechter of verzorger. Hij werd door de menigte toegejuicht omdat hij de overwinning schonk aan de favoriet : hij is dus scheidsrechter. Durant, die 79 kg weegt, is geen welter. Hij is dus een van de verzorgers. Dupont is de vader van Smith, te oud om bokser te zijn. Hij is dus een van de twee verzorgers. Jones, die niet kan lezen, schrijven of rekenen, is noch scheidsrechter, noch verzorger : hij is een van de boksers. Smith is de tweede bokser. Wie heeft de match gewonnen? 1) Het publiek was accoord met het verdikt omdat de favoriet de titel kreeg. 2) De menigte was boos op Smith, dus is het deze laatste die de te lage slag heeft gegeven. Jones werd tot overwinnaar van de match uitgeroepen.

(6) — Er waren 231 neuskontakten. De eerste Eskimo raakte de neus van 21 personen, de tweede van 20, de derde van 19, de vierde van 18, enz... en de 21 van 1 persoon. Even optellen : 21+20+19+18 enz... = 231.

(7) — Horizontaal : 1. Meer. 2. Eten. 3. Tex. 4. Rik. 5. City. 6. Dood. — Vertikaal : 1. Hut. - Od. 2. Er. 3. Mexico. 4. Et - Kid. 5. Eed. 6. Rn - Lyn.

Neem een kijkje op pagina 28... Rep je!

PASEN IN DE ARENA

Tekst : Yves DUVAL
Tekeningen : L. en F. FUNCKEN

Deze keer is het zover ! De vervolging gaat beginnen ! Ik moet de anderen waarschuwen... Door deze binnenweg heb ik een kans om vóór hen in het dorp te zijn !

Snel ! Vlucht ! De soldaten houden een razzia !
We zullen in de grot gaan... Verwittig de anderen !

De soldaten nemen de Christenen gevangen !... Haast U !...

Daar heb ik je !
Hé !... Hij is vlugger dan jij, dikzak !

Kom, Drusus, laat die jongen met rust !
Vitellius, ik zweer je, dat ik hem de Christenen heb horen waarschuwen...

De volgende morgen, in de grot, waarin het slechts enkele Christenen gelukt is op tijd een schuilplaats te vinden.
Daar is hij ! Ik moet hem spreken...

Dus daar ben je, gevaarlijke samenzweerder !
Centurio, ik wil U danken voor hetgeen U gisteren voor me gedaan hebt...

Zie je, de studie der wijsbegeerte heeft me verdraagzaam gemaakt. Plato en Aristoteles knielen ten slotte net als jij voor één God...

Enkele ogenblikken later...
Je sluit dus vrede met de vijanden van de Keizer, Vitellius ?

Ik ben er van overtuigd dat die jongen een Christen is.
En jij, jij hebt Bacchus vereerd... als ik naar je adem oordeel !

Daar komt onze dappere Drusus, dronken van woede... en rode wijn !
Kan je het niet verteren, dat het wild door de mazen van het net is geglipt ?

Ik zal dat klein serpent nog wel eens op heterdaad betrappen!
Hou je toch kalm. We zijn soldaten... geen stille verklikkers!

Ondertussen...
Morgen viert de Kerk de Opstanding van Christus...
...En onze martelaren zullen door de wilde dieren verslonden worden, zonder de Paascommunie te ontvangen.
De diaken Gustin is er ook bij. Laat mij hem het Heilige Brood brengen, dat U gaat zegenen...

Weet je wel welk risico je loopt?
Ik smeek U, vereerde vader, il zal erin slagen

's Morgens vroeg...
Vergeet nooit dat je het levend Lam bij je draagt...
De Goddelijke Voorzienigheid zal me beschermen!

En terwijl de dappere jongen zich in looppas naar de arena's van Carthago spoedt...

Deze keer heb ik je, kleine booswicht!
Ik bid U, laat mij door!

Waar draaf je zo naar toe om deze tijd?... En wat druk je zo zorgzaam aan je hart? Geef mij dat!
Nooit!

Hier! Klein serpent!

Houd op, gemene rekel!

Deze keer, Vitellius, zul je me niet kunnen verhinderen het bewijs, waarop ik wachtte mee te nemen...

Neem dit ook mee, vat wijn dat je bent!

En enkele ogenblikken later...
Bij mij ben je veilig.
Dank U, goede vriend. Maar ik moet beslist naar Carthago.

Ik ga er zelf juist naar toe om een dringend bevel van Rome aan de Proconsul brengen.

En drie uur later...
Een laatste dienst... Ik moet in de kerkers gaan !

Dit kind moet naar binnen en met de gevangenen spreken. Ik neem de verantwoordelijkheid op mij.

Schiet op ! De gevangenen zijn juist in de arena gebracht. De wilde dieren kunnen ieder ogenblik worden losgelaten...

Marcus ! Mijn kind ! Wat kom jij hier doen ?
Ik kom U Hem brengen, voor Wie wij allen tesamen ons leven zullen geven...

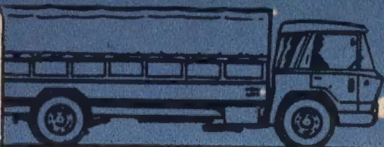

Ondertussen in de loge van de Proconsul...
De Keizer Valerius is dood ! Zijn zoon Gallius verleent amnestie aan alle Christenen !

Brengt alle wilde dieren in hun kooien terug !
SPQR

Christus heeft wederom de dood overwonnen !
De God, die een kind de moed van een man kan geven is waarlijk groot !
L.&F. FUNCKEN

Einde

EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT

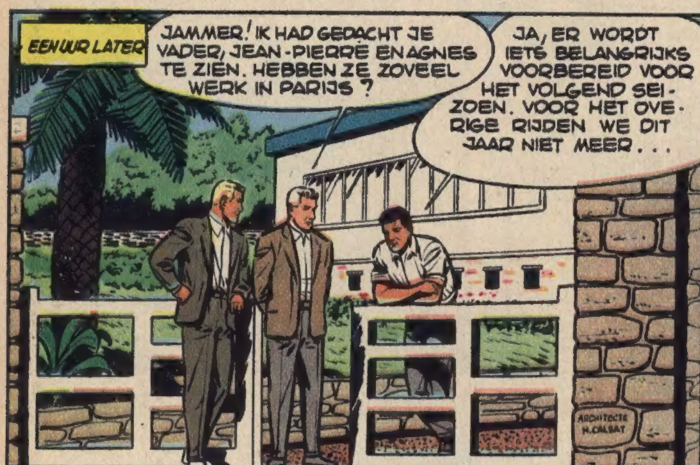
TOCHT DOO

Benjamin Vaillant kwam zijn neef Michel vragen om

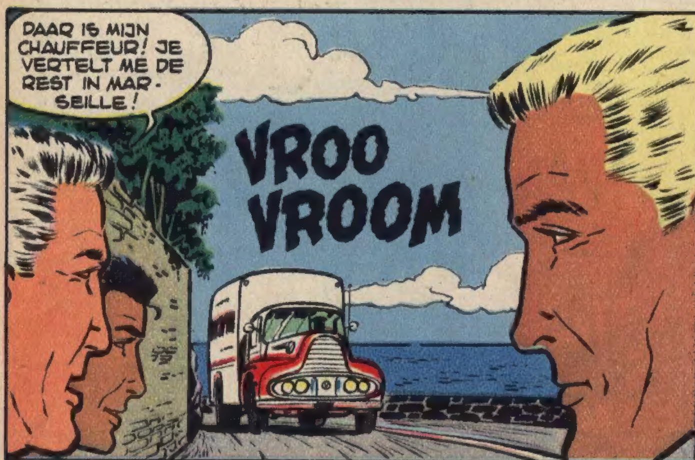

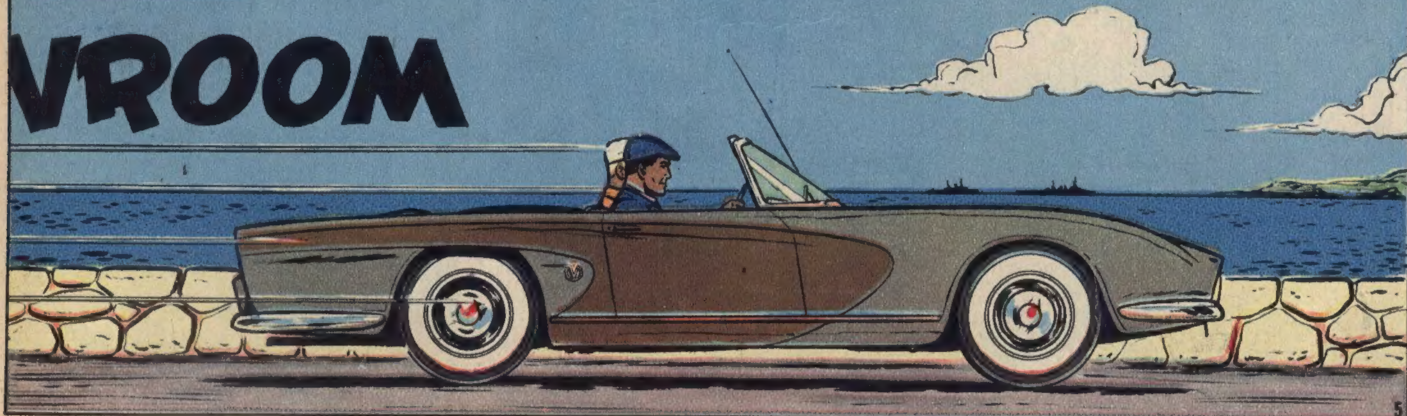

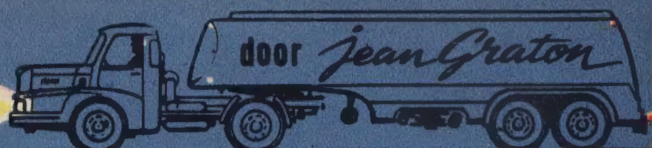

(1) ALDUS WORDT MARSEILLE WEL EENS GENOEMD.

R DE NACHT

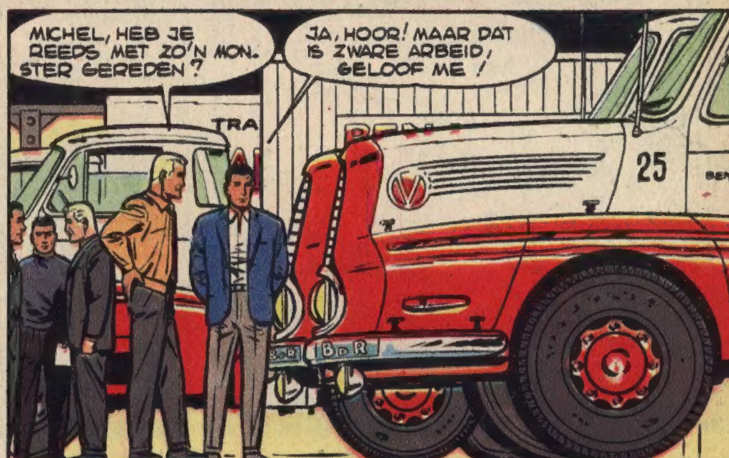

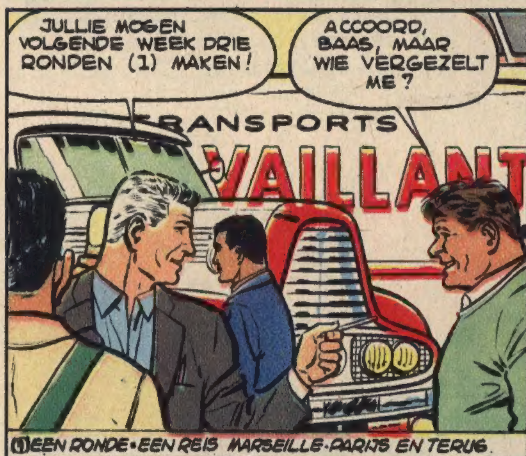
Yves Douleac weer op het rechte pad te brengen...

(Wordt voortgezet.)

De wonderbare tocht van

De kapitein en zijn handlanger hebben een meesterstukje uitgehaald : zij maakten zich meester

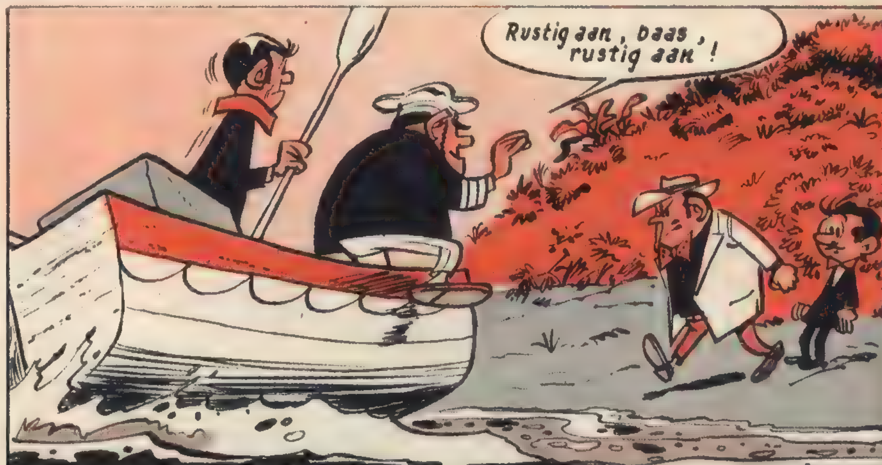

SIGNOR SPAGHETTI

van de buit en lieten hun chef op het eiland achter...

DOOR ATTANASIO ✱ SCENARIO: GOSCINNY.

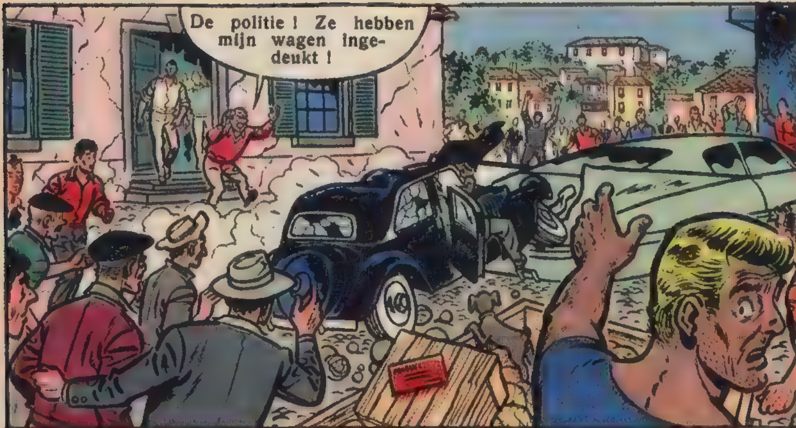

(Wordt voortgezet.)

Het geheim van JIMMY

Om prof. Jouvray tot rust te dwingen, heeft juffrouw Mathieu

Ja, het was inderdaad een gek gezicht. De mensen van Mascarène zagen op één dag meer gebeuren dan anders in 50 jaar ! De volgende dag reeds stond het kleine dorpje in het brandpunt van de belangstelling. Alle dagbladen schreven opnieuw over de zaak Jouvray. Ze lokte heftige commentaren uit.

Te Mascarène...

Jij doet wat je wil, maar ik ben het eens met dokter Turlau Hij heeft gezegd : « Indien die brave mensen veroordeeld worden, dan ga ik naar Parijs en manifesteer voor het Ministerie van Justitie ». Wie zou Pierrot gered hebben, indien zij niet hier waren geweest ?...

In de Berthault-fabrieken...

Onze baas is een prachtkerel ! Hij kon toch een heel rustig leven slijten, en in de plaats daarvan riskeerde hij de gevangenis om zijn vrienden te helpen !

Zal hij gestraft worden ?

Ik heb gelezen dat Berthault, Torrent en juffrouw Mathieu niet aangehouden werden. De rechter van instructie liet hen in voorlopige vrijheid. Ze blijven natuurlijk ter beschikking van het gerecht.

In de zetel van de British Lawn Tennis Ass.

Gentlemen, wij hebben Jimmy Torrent voorbarig en lichtvaardig veroordeeld. Ik stel voor dat wij hem een officiële boodschap van sympathie sturen...

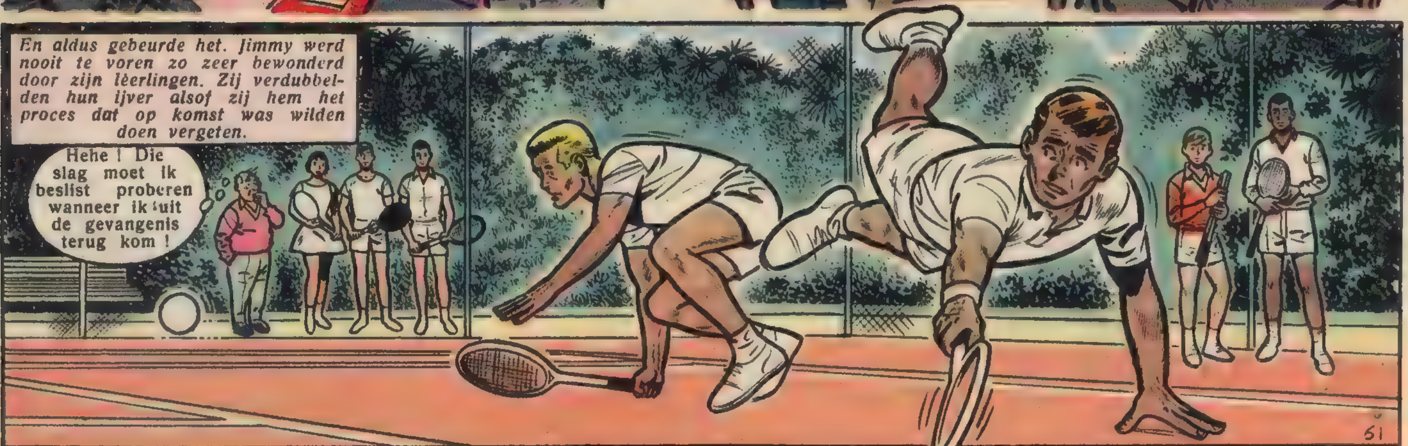

In de zetel van de Franse tennisfederatie...

Heren, ik heb het genoegen u mede te delen, dat de rechter van instructie Jimmy Torrent de toelating heeft gegeven zijn activiteit te St. Damaze voort te zetten tot het proces begint...

Ik ben er van overtuigd dat de rehabilitatie van Torrent zijn prestige bij de jeugd zal verhogen...

Van dezelfde auteur lees je het album

TORRENT door Raymond Reding

hem aan de politie verklikt. De politie komt te Mascarène toe...

Om gezondheidsredenen werd prof. Jouvray voorlopig niet naar de gevangenis overgebracht. In een ziekenhuis van Parijs herstelde hij langzaam. Juffrouw Mathieu, die hem iedere dag bezocht, wist hoe ongerust hij was.

Het verdict zelf kan me niet schelen, maar zal ik mijn werk ooit tot een goed einde kunnen brengen ? Wat me nog het meest bekommert, is het feit dat jullie door mijn schuld voor de rechtbank moeten verschijnen...

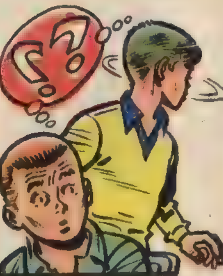
Heb vertrouwen, professor ! Alles zal goed aflopen !

Een week nadien had het proces van de « handlangers » van prof. Jouvray plaats. Jari is met Jimmy en Berthault naar Parijs gekomen. Hij logeert bij zijn vriend Michel en kan zijn zenuwen niet bedwingen.

Stel je voor dat Jimmy een of twee jaar opgesloten wordt... Als ik er aan denk dat er op ditzelfde ogenblik...

Maar neen, op dit ogenblik is alles reeds voorbij. Ik ga een krant kopen !

Neen, neen ! Ik ben te bang dat...

Er verliepen nog zes weken alvorens de uitspraak in het proces Jouvray viel. Wij zullen het proces niet in het lang en het breed vertellen, maar slechts een klein uittreksel geven uit een groot dagblad.

POST

134e – N° 4921

SPECIALE EDITIE

VRIJDAG 29 JULI

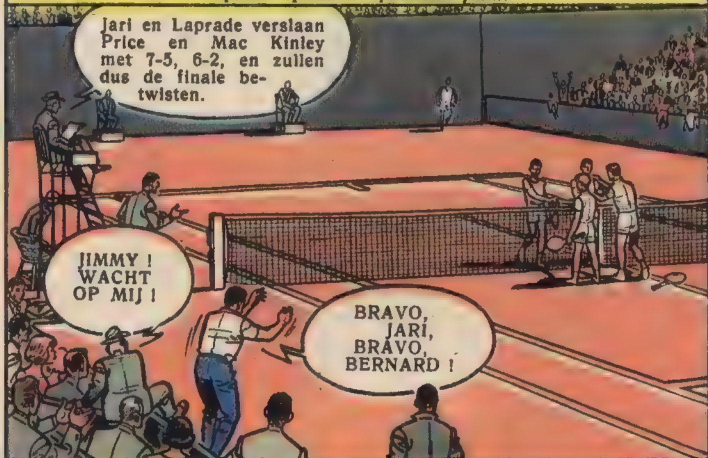
20%

PROFESSOR JOUVRAY VRIJGESPROKEN !

"Ik ben de grootste schuldige" zegt mijnheer Lorme

Mijnheer Lorme, de automobilist die verantwoordelijk was voor de dood van de vrouw en de zoon van prof Jouvray, en die door Jouvray met twee kogels werd getroffen, verscheen als getuige. Hij is bijna hersteld, maar hinkte nog licht. Hij bood in het openbaar zijn verontschuldigingen aan aan de professor. Zich tot de jury wendend riep hij : « Ik ben de grote schuldige, en als er iemand moet gestraft worden, DAN BEN IK HET ! »

Enkele tijd nadien werden de tennismatchen betwist voor de Europese beker. De jonge Franse ploeg stak torenhoog uit boven haar rivalen. Jari en Laprade speelden opvallend flink.

Toejuichingen barsten los. Men weet niet of het publiek de jonge kampioenen toejuicht, de grote kampioen die hen heeft opgeleid, of de man met het grote hart die niet aarzelde zelfs zijn eer op te offeren in naam van de vriendschap... De drie wellicht, of beter, de vier want hier kunnen we toch de goeie, beste mijnheer Berthault niet uitsluiten...

En bij de uitgang van het Roland-Carros stadion...

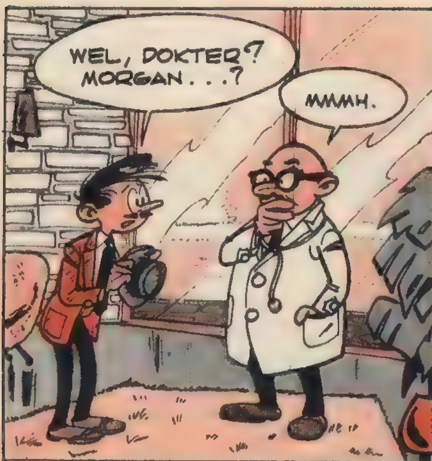

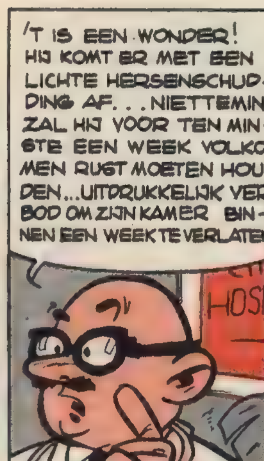

DE HAAIEN VAN DE RING

Een avontuur van

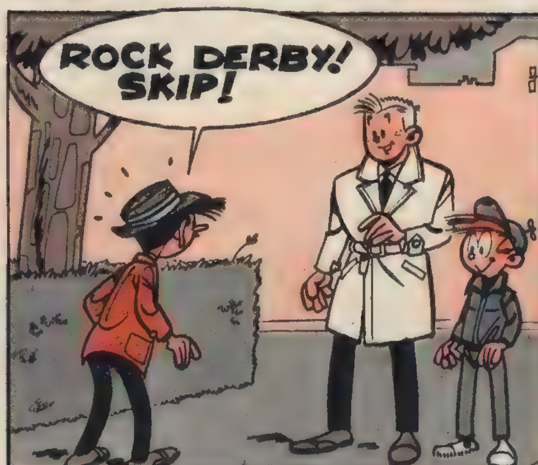
Toronto was bijna klaar met het nummer van de « Clarion » waarin Joe Puma f

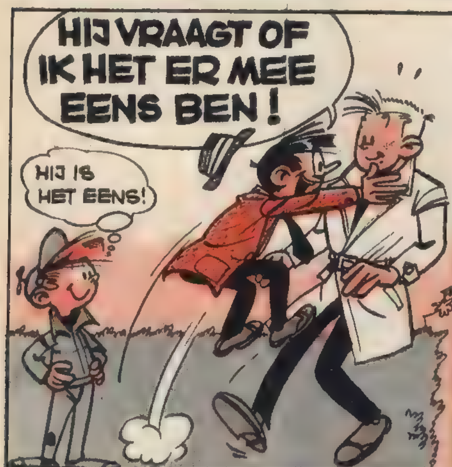

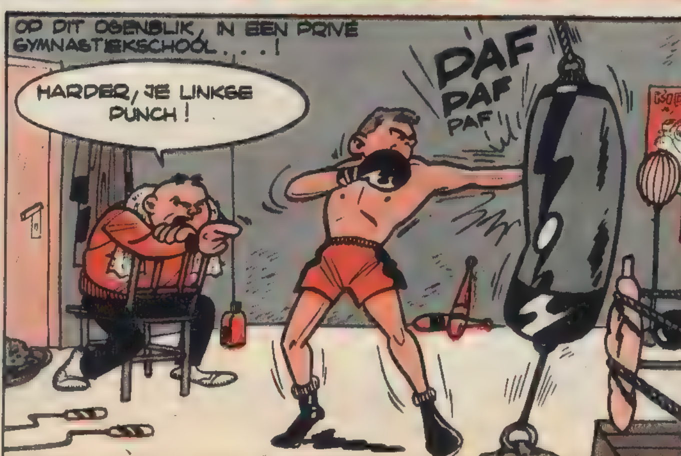

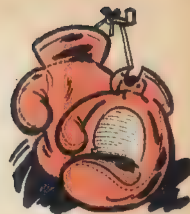

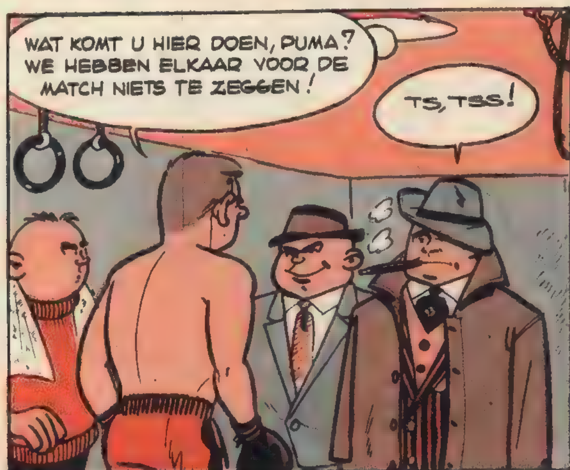

ROCK DERBY

Door Greg

het hemd werd gezet. Maar helaas, Puma pleegt een aanslag op de drukkerij.

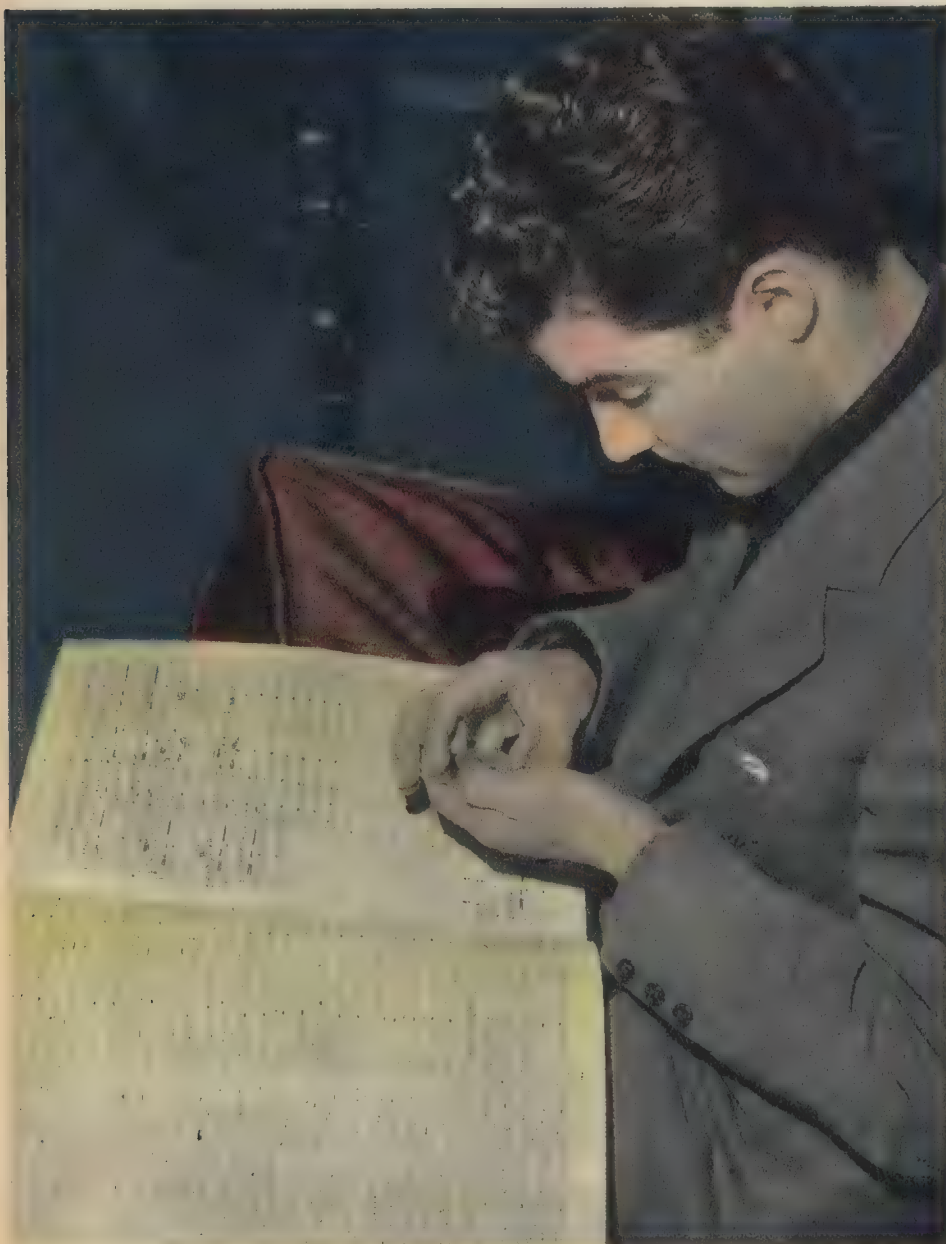

(Wordt voortgezet.)

ROBERTO BENZI

EEN KLEINE PRINS IN HET RIJK DER MUZIEK

DE met een gouden koepel gekroonde zaal van de Parijse Opera is stampvol. De dirigent die het podium beheerst, waar 85 musici zich in een volkomen onbeweeglijkheid hebben gehuld, heft de handen en in de zaal is een bijna eerbiedige stilte ontstaan... Bewogen, een beetje bleek in het licht der schijnwerpers, staat hij even in gedachten verzonken; hij vergeet die duizenden naar hem toegewende gezichten, die duizenden handen die juist voor hem geklapt hebben. Hij treedt een andere wereld binnen; hij gaat binnen in het koninkrijk der muziek... Hij richt het hoofd op, eist met een gebiedend handgebaar de aandacht, de wil en het talent van zijn musici op — en van op dat moment is eenieder van hen volkomen afhankelijk van hem : zijn handen, zijn dirigeerstok zullen de onzichtbare draad zijn die al die musici tot een bewonderenswaardig gedisciplineerd geheel smeedt om een wonder voort te brengen : de muziek... Het orkest zet in. Roberto Benzi dirigeert « Carmen » van Bizet.

Deze speciale chronometer en deze partituur getuigen ervan dat het ogenschijnlijk gemak van Roberto Benzi het resultaat is van een intensief voorbereidend werk.

DE WONDERKNAAP

DEZE dirigent dirigeert voor de eerste maal het orkest van de Opera van Parijs. Hoe zou hij niet bewogen zijn?... Maar, hij heeft al ruim achthonderd concerten gedirigeerd!... Het wonder bestaat hierin, dat hij twee en twintig jaar oud is. Hij heet Roberto Benzi.

Hij is pas twee en twintig jaar, maar hij kent reeds lang de roem!...

Het kontrakt dat hem in januari aan de Opera van Parijs heeft verbonden, kwam zijn roem in zekere zin slechts bevestigen. Roberto Benzi beschikt over een verbazende muzikale begaafdheid. Wie de uitvoering van « Carmen », in de Opera heeft kunnen bijwonen of wie voor zijn televisietoestel zat, heeft kunnen vaststellen dat uit het muzikale wonderkind een man is gegroeid!

FA OF FIS ?

Roberto Benzi werd op 12 december 1937 in Marseille geboren, maar hij bracht zijn eerste kinderjaren door te Biella in Italië, waar zijn vader een muziekschool bestuurde. Reeds bij zijn geboorte noemden de zusters van het ziekenhuis te Marseille hem « het kleine wonder », omdat hij nooit huilde en op een engeltje van Botticelli leek!

Roberto was nog een kleine jongen toen hij luisterde naar een leerling van de muziekschool van Biella, die een sonate van Scarlatti vertolkte, met zijn vingertje op een fa kruis (of fis) drukte.

— Dat is een fa, zei hij.

— Je vergist je, Roberto, een zwarte toets kan geen fa zijn.

— Dan, papa, antwoordde hij, dan moeten we de toets wit laten verven, omdat ze vast en zeker een fa is.

Men onderzocht het. De piano was een halve toon te laag gestemd!

Toen hij acht jaar was, behaalde dit begaafde kind in Voghera (Italië) een accordeon prijs. Hij was de eerste van 180 mededingers en als beloning ontving hij 5.000 lires, twee diploma's (waarvan één voor zijn improvisaties) en een gouden medaille. De voorzitter van de jury maakte deze opmerking : « Dat is een wonderkind! »

En ja! Roberto was een wonderkind.

HIJ WIL DIRIGENT WORDEN

Hetzelfde jaar zag hij de mooie tekenfilm van Walt Disney « Fantasia », waarin het orkest, tegen een vuurkleurige achtergrond, de « Toccata en Fuga in re mineur » van Bach uitvoert. Terwijl Roberto Benzi deze muziek beluisterde en het dirigeerstokje van Leopold Stokowsky op het doek zag verschijnen en weer verdwijnen, werd hij zich plotseling bewust van zijn roeping : hij zou dirigent worden!.

Zijn vader begreep, dat hij hem in deze richting moest aanmoedigen. Hij gaf de school van Biella op en wijdde zich geheel aan zijn zoon.

Zoals weleer de kleine Mozart in zijn paarse rok, beklom Roberto, in een korte zwarte fluwelen broek, het podium en reisde van stad tot stad. Hij verbaasde de muziekliefhebbers van Warschau, Budapest, Caracas, Kopenhagen, enz. Hij werd ook hartelijk toegejuicht te Brussel, waar hij in november van het jaar 1954 dirigeerde.

Kom mee naar pagina 29

IN DE NATUUR IS ALLES GOED GEREGELD !..

WIE zei er ook weer dat « alles wat klein is, lief is » ? Bekijk even de kleine monsters, die we hier publiceren, en je zal vaststellen dat die man erg optimistisch was of... nooit had kennis gemaakt met insekten. Vrijwel alle grote dieren zijn, ten opzichte van de mens, eerder schuw en lopen hem niet voor de voeten. Ondanks het feit dat vele jagers beweren, dat ze door een boosaardige leeuw werden aangevallen, is het zó dat zelfs de koning van de dieren voor de mens uit de weg gaat en hem niet aanvalt, indien ten minste de mens die aanval niet uitlokt. De kleine insekten zijn helemaal niet schuchter of schuw. Of denk jij dat bv. een vlo een ommetje zal maken, wanneer een mens haar pad kruist ? Neen, die kleine dingen zijn zo gemeen als schurft. Nooit last gehad van nijdige muggen ? Ze boren zonder pardon hun angel in onze huid en zuigen gulzig ons bloed. Brr... Griezelig ! Wat zou je doen, moest zo'n mug eensklaps zó groot worden als een os ? En, meen je

Kom mee naar pagina 20.

De Cyphonia lijkt wel een athleet : boven zijn kop hebben zich vijf behaarde bolletjes ontwikkeld, die aan halters doen denken !... Zo'n rare hoed moet het arme dier wel hinderen !...

TRROM BEDROM TRRRRR BROMM

EEN KONING ZONDER TROON

ZODRA we het salon van dhr. K. Morren werden binnengeleid, ontsnapte ons een kreet van verrassing. Onze vriendelijke gastheer genoot er zichtbaar van en het leek wel, dat hij er zich min of meer had aan verwacht. Het dient dan ook gezegd, dat de prachtige verzameling, die hij in dat kijk-salon had ondergebracht, volledig op de verrassing was afgestemd. En indien we tot op dat ogenblik wellicht een afwachtende houding hadden aangenomen en veiligheidshalve onze verwachtingen niet te hoog hadden gesteld, dan werd die zweem van twijfel onmiddellijk weggenomen.

HET was de mooiste poppenverzameling die we ooit bij mekaar hebben gezien. We hadden ons voordien zelfs niet durven voorstellen, dat er ergens in een huis te Brussel zulk een sprookjesrijk zou kunnen bestaan.

In toeristische centra krioelt het van winkeltjes waar zogenaamde folkloristische poppen aan de man worden gebracht. Dat is doorgaans slecht seriewerk en heeft met kunst bitter weinig te maken. Sommige toeristen laten zich dan door enige schrille kleuren en een welbespraakte winkelierster in de luren leggen en nemen zulke popjes mee als « souvenir ». Ze menen dan, een voorwerp te bezitten dat als volkskunst een weerspiegeling is van de eigen aard der bewoners van het land, dat ze bezochten.

Omstreeks 1950 oordeelde een man, dat die schaamteloze uitbuiting van de lichtgelovigheid en de goede trouw van de buitenlanders nu lang genoeg had geduurd. Dhr K. Morren begon namelijk omstreeks die tijd met het vervaardigen van poppen en marionetten op een heel wat gezonder basis. Met verontwaardiging had hij namelijk ondervonden, dat sommige uitbaters van souvenirwinkeltjes, te Brussel en elders, b.v. slordig in mekaar geworpen marionetten aan de man brachten met de zoetsappige maar leugenachtige bewering : « Ze zijn ten minste vijftig jaar oud, mijnheer ! », terwijl het gekneed karton waarmee ze vervaardigd waren, in werkelijkheid nog niet helemaal droog was !

Aanvankelijk op zijn eentje, nadien met een paar helpers, legde hij zich op het ontwerpen en vervaardigen van poppen en marionetten toe. Zijn inmiddels overleden echtgenote, een kunstzinnige dame, stond hem daarbij ter zijde. De heer Morren, die heel wat heeft gereisd en de nationale klederdrachten van Hongarije en elders ter plaatse heeft bestudeerd, legde zodoende de basis voor een nieuwe Vlaamse kunstnijverheid, die inmiddels een buitengewone omvang heeft genomen. Bovendien is hij uitmuntend thuis in onze nationale folklore en letterkunde, zodat hij ook op dat gebied de nodige vorming bezit opdat zijn produkten met sukses de kritiek van deskundigen kunnen doorstaan. Bovendien aarzelde hij niet, bij het voorbereiden van nieuwe modellen, beroep te doen op bekende kunstenaars.

TIJL EN NELE

Hij vertelt graag en aan de blikken, die hij ondertussen over de in het salon tentoongestelde poppen laat glijden merken we wel, hoe nauw ze hem aan het hart liggen. Voor hem hebben ze een ziel, een persoonlijkheid. Erg veel houdt hij van Tijl en Nele, de Vlaamse figuren bij uitstek, getekend door Tytgat van Damme. Wat verder zit een spin-

ster bij haar wiel. Ze loert eens naar de kantwerkster, die vlijtig over haar kussen zit gebogen, en knipoogt dan naar de pronte visser van Zeebrugge, in de hoop dat hij haar misschien op een portie lekkere zeebaars zal vergasten. De poppenkastfiguur Tchantchès van Luik verbroedert met een vervaarlijke schouwvager, onder het spottend oog van de bontgeklede nar van Ieper. De nar is niet weinig fier, want één van zijn grote broers werd door de stad Ieper aan koning Boudewijn geschonken. Die bijna levensgrote narrenpop was helemaal in zijde gekleed en droeg massieve zilveren bellen. Ook prinses Paola mocht trouwens reeds een mooie grote pop in ontvangst nemen.

DE ROKKEN VAN HET ZEEUWSE BOERINNETJE ZIJN TE BREED

Onze letterkunde is vertegenwoordigd met « De Witte » van Ernest Claes en de levensuitbundige « Pallieter » van Felix Timmermans. Ze zijn zo getrouw, zo echt, dat men zich eraan verwacht dat ze elk ogenblik een poets zouden uithalen. Het gelaat van die poppen is helemaal niet plat, gewoon of alledaags : het gelaat is steeds aan de kledij en aan het uit te beelden personage aangepast. Er ontbreekt niet het kleinste detail, noch aan de waterdraagster, noch aan de Kempische boer en boerin, die trouwens hun ontstaan te danken hebben aan niemand minder dan Monseigneur Cruysberghs van Meerhout. Morren glimlacht wanneer hij eraan toevoegt : « ...dat hij ook de vader van Zijne Eminentie de Kardinaal nog in die klederdracht heeft zien lopen. ».

Over de Zeeuwse boerin zal een kenner zeggen, dat haar rokken wat te breed zijn uitgevallen, maar naar het schijnt willen de mensen dat nu eenmaal zo. Sommige rokken zijn trouwens buitengewoon fraai geknipt, met de hand bijgeschilderd en met kantwerk afgeboord. Erg prettig vonden we ook de kaasdraagster van Namen en dan die énig-mooie Gilles van Binche, een pop van bijna een meter hoog en tot in de geringste bijzonderheden getrouw uitgewerkt. Zelfs de oranjeappels ontbreken niet !

« Voortdurend speur ik naar nieuwe onderwerpen, vertelt de heer Morren. Kijk, die schilderij van Jos Filleux — een leering van Opsomer — verbeeldt de reuzen van Lier. Die poppen worden nu gemaakt. Dezelfde kunstschilder heeft ook « De Maagd van Antwerpen » voor mij ontworpen en met Frans Van Immerseel, bezieler van de grote jaarlijkse stoet te Sint-Niklaas, werk ik thans aan een grote Zwarte Piet ! »

VLAAMSE POPPEN IN HOLLYWOOD

En of de zaken goed gaan ? De poppenkoning glimlacht en toont ons de stapels bestellingen op zijn schrijftafel : uit Amerika, Zuid-Afrika en alle Europese landen. Vooral de Amerikanen zijn dol op folkloristische poppen, vooral als ze met kantwerk getooid zijn. « Lace » (kant) is voor de Amerikanen immers het hoogtepunt van onze kultuur. In Amerika worden trouwens poppen verzameld, zoals bij ons luciferdoosjes en lepeltjes. Er bestaan ginds « Doll clubs », waarvan de leden maandelijks een nieuwe pop ontvangen. In navolging hiervan heeft K. Morren thans een Poppenclub in voorbereiding voor heel Benelux.

Morren, de poppenkoning, heeft een poppenstand in de Amerikaanse ambassade te Brussel en is geen onbekende in het gebouw van de Verenigde Naties te New York. Talrijke filmartisten van Hollywood bezitten folkloristische Vlaamse poppen. En zelfs in Mexico kan men ze aantreffen !

De poppenkoning is bovendien een Vlaming uit één stuk. Hij speelt in het Vlaamse verenigingsleven te Brussel een vooraanstaande rol en zal nooit op een kulturele manifestatie ontbreken. Als medestichter van de Vlaamse Club, in 1922, met August Vermeylen, had hij trouwens nog in januari 1960 het genoegen professor Dr. Robert Foncke, de befaamde Vlaamse volkskundige, tijdens een hulde een paar poppen als geschenk aan te bieden.

En wat zijn marionetten betreft zal het wel voldoende zijn te vermelden, dat Minister Van Den Boeynants zodanig in de wolken was toen hij ze voor de eerste keer zag, dat hij dadelijk een volledig poppenspel bestelde... Voor zijn kinderen, natuurlijk !

A.M. LAMEND.

DEZE VRESELIJKE SCHEPSELS ZIJN GELUKKIG MINUSCUUL!

Vervolg van pagina 17.

niet dat we van geluk mogen spreken omdat de schorpioenen, de rupsen, de krabben eerder klein zijn? Ware een schorpioen zo groot als een olifant... O wee jongens!

We hebben enkele foto's bij elkaar kunnen krijgen van een stel buitenissige insekten, die ons, als ze even groot als onze grote zoogdieren waren, beslist nachtmerries gaven. Hoewel deze membraciden (zo heten ze) de meest spookachtige vormen van de hele schepping hebben, zijn ze gelukkig volkomen onschadelijk, omdat ze niet groter dan 5 à 15 millimeter zijn. Gelukkig maar!... De zes membraciden-insekten waarvan we de zeer sterk vergrote foto's publiceren, zijn slechts enkele voorbeelden. Er bestaan namelijk niet minder dan 2.500 verschillende soorten van membraciden!... Ze leven vrijwel allemaal in de tropische gedeelten van Amerika, maar we vinden er ook veel in Australië, Indië en Ethiopië. Deze « lieve » diertjes zijn zeer schadelijk. Ze boren kleine spleten in de schors van de bomen en leggen daarin hun eitjes. Iedere spleet, ieder gaatje in een boom is een wonde. Gemiddeld

Hier zie je twee sterk vergrote Ceresa Bubalus, waarvan de hypertelie op een verschillende manier tot uiting komt: de kleinste heeft twee uitstaande horens, de grootste, een grote rechtopstaande hanekam. Dit membracide-insekt is in het begin van deze eeuw van Amerika naar Europa gekomen. Men treft het in Frankrijk aan.

boren de wijfjes in de legtijd ('s zomers) zo'n 4 tot 50 spleten. Als in de volgende lente de eitjes opengaan komen er larven uit te voorschijn die er wonderlijk uitzien : verschillende vertakkingen en echte kleine veertjes versieren hun borst !... Wat een leuke manier om op de wereld te komen voor deze insekten, die wanneer ze groter worden, er zo griezelig uitzien, als op onze foto's... Het vreemde is, dat deze membraciden-insekten neefjes en nichtjes zijn van de krekels en luizen. Zou je dat gedacht hebben ?... De insektenkenners hebben geprobeerd uit te vissen waarom deze insekten er zo wonderbaarlijk uitzien. Ze hebben kunnen vaststellen, dat het om een geval van hypertelie gaat : dat wil zeggen : een wonderlijke, overbodige en nutteloze groei van bepaalde organen die, moesten ze normale proporties hebben, ongetwijfeld een functie en een reden van bestaan zouden hebben. Nu, de hier voorgestelde monsters zijn gelukkig minuscuul. Je ziet, in de schepping is alles puik geregeld.

Dat is de Centrulus Cornutus. Zonder horens zou hij wel wat op een krekel lijken.

Het lijkt wel alsof de Gargara Genistae een Romeinse helm in minatuur heeft opgezet...

Doet de Spongophorus zijn best om op een giraffe te lijken ?... Daar hij ongeveer een centimeter lang is, heeft hij voorlopig nog wel een poosje werk !

De Bocydium lijkt op Cyphonia, maar behoort toch tot een andere soort.

Foto's Jack Le Cuziat - Atlas

MOEDER JANSENS IS

Paasverhaal

SCHEER jullie weg, bengels! En rep jullie of ik kom... Kijk dat aan! Ik heb net de gang gedweild en dan komen jullie er met jullie vuile schoenen in spelen!

Als een vlucht mussen liepen de kinderen joelend de straat op. Moeder Janssens, haar voornaam was Eulalie, haalde een bezem en maakte de gang weer schoon terwijl ze iets mopperde over de zaterdagse schoonmaak en over het feit dat men het 's zondags een beetje netjes wou hebben. Zij was de huisbewaarster van een groot gebouw, oud en bouwvallig als een kazerne, tristig als een gevangenis. Er waren zes verdiepingen en twintig arbeidersgezinnen woonden er. Er waren een heleboel luidruchtige bengels die van 's morgens tot 's avond de kale houten trappen op en af renden.

— Moeder Jansens — ze noemden haar nooit anders — is zo streng als een smeris! zei Monica.

— Ze weegt vast honderd kilo! We zouden kunnen zeggen dat ze een « dubbel-agente » is! lachte Bertje, de oudste van de bende.

Dat was waarachtig een vondst! Al de kinderen schaterlachten terwijl zij langs de stille huisgevels door de druipende regen voortliepen.

★

— Ho! Kijk eens!

— Fantastisch! Hoe mooi! Ik heb nooit een groter ei gezien!

De duisternis was gevallen en alle uitstalramen helder verlicht. De jongens en de meisjes stonden tegen het groot uitstalraam gedrumd van een suikerbakker en daarin was een reusachtig chocoladen ei tentoon gesteld. Rond het ei een breed roodzijden lint en een prachtige strik. Met roze suiker stond in het midden van het ei « Vrolijk Paasfeest » geschreven. Boven op het ei een beiaard van klokjes uit bont gekleurd marsepein.

— Om dit ei te kopen moet je een bom duiten hebben!

— Domkop! Zulke stukken verkoopt men toch niet! Ze kosten te duur... De suikerbakker maakt ze enkel en alleen voor de reclame!

— Weten jullie waaraan ik denk? vroeg Monica. Neen? Luister, we moesten onze spaarcenten bijeen leggen en een paasei kopen voor Mieke!

— Voor Mieke? Je bedoelt het meisje van de vijfde verdieping?

— Ja, ze ligt reeds een jaar te bed. Haar moeder is weduwe, ze gaat schoonmaken bij de rijke lui in de stad. Van het geld dat ze verdient, zal ze beslist niet veel lekkers kunnen kopen voor Mieke...

— Monica, dat is een goed idee! Maar wij hebben niet veel spaargeld! Op de drie kleintjes moeten we niet rekenen, die hebben geen rode duit! Dan blijven er nog alleen de groteren over... Wij zijn met z'n vijven. Denk je dat het zou volstaan om een chocoladen ei te kopen?

— Wij zullen wel zien! Wij gaan naar huis, we maken stiekem ons spaarpotje open en na het avondmaal, om acht uur, zijn we beneden aan de trap. Accoord?

— Accoord!

★

En die avond zaten ze dan beneden aan de trap waarop het vale licht van een kleine electriche lamp viel. Men hoorde het pasmunt rinkelden en de kinderen fluisterden elkaar toe hoeveel ze gespaard hadden...

— Veel is het niet, maar ik denk dat wij daarmee toch een mooi chocoladen ei kunnen kopen!

— Zouden we dat héél groot ei met de marsepeinen klokjes kunnen kopen? vroeg de kleine Jan naïef.

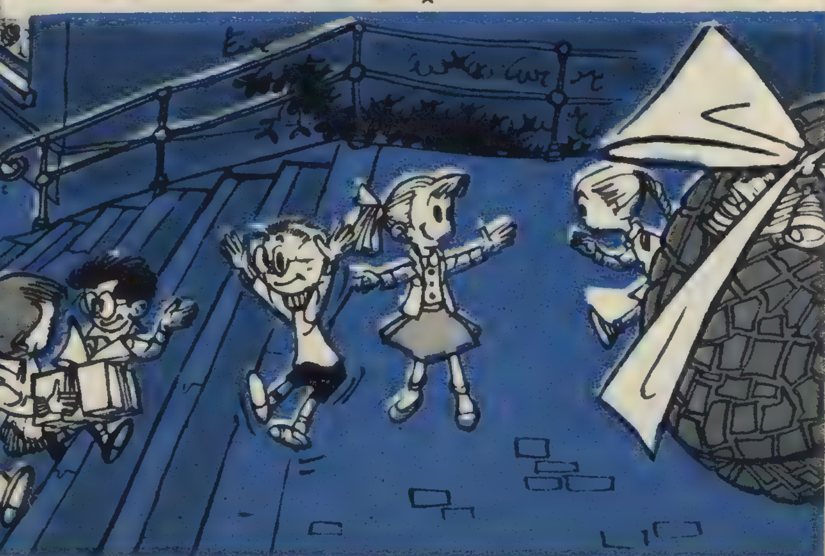
— Maar neen, hummeltje! zuchtte Monica. Dat ei kost veel briefjes van honderd. Kom, we gaan naar de winkel. Bertje en ik gaan alleen binnen en jullie wachten buiten, verstaan?

Op dit ogenblik deed de dikke huisbewaarster de deur open.

— Zijn jullie daar alweer? Maar allemachtig, wat hebben jullie hier steeds in die gang verloren? Vooruit, jullie moesten al in bed liggen!

— Ja, ja, goed... We gaan al! We gaan al! riepen de kinderen.

★

klokje

Het verhaal van een zonderling paasklokje door Mitteï.

Let op!

KIJK GOED UIT...

AAN DE

Esso

De antwoorden zijn heel gemakkelijk, maar je moet ze zoeken!
Je kunt ze overal vinden... in de dagbladen met Esso advertenties, langs de wegen, in sommige Esso garages en benzinestations en in sommige winkels. Let dus zeer goed op... vraag je ouders om je te helpen... zoek... vraag en ondervraag... Zo vind je vast en zeker alle antwoorden! Er is geen enkele "strikvraag", geen enkele verrassing!

Hoe kun je deelnemen?
Je papa moet alleen maar tanken aan gelijk welke Esso pomp in België of het Groot-Hertogdom Luxemburg. Hij moet echter minstens nemen:

15 liter brandstof of 2 liter olie	als hij een wagen heeft
2 liter brandstof	als hij een moto, scooter of bromfiets heeft

Als je zelf reeds rijdt, kan je het natuurlijk zelf doen!

Deze aankoop geeft je automatisch iedere keer recht op een deelnemingsformulier. Je vult het direkt in, antwoordt op de vragen en zendt het terug zoals het reglement het vraagt. Moeilijk is het helemaal niet!

Je kan zo dikwijls deelnemen als je wil!
Iedere keer je papa (of je mama) tankt bij Esso, krijg jij dus een deelnemingsformulier! Je mag er zoveel inzenden als je wil! Zie dus dat je er héél veel krijgt... zoveel te meer kans heb je om te winnen!

'n Goede raad!
Maak een lijstje van al je ooms, tantes, vrienden en bekenden en vraag of ze voor jou deelnemingsformulieren willen nemen!... zo kun je er zeker tientallen bijeenkrijgen! Intussen...

5.000 "VLUG ER BIJ" PRIJZEN!
Stuur je eerste formulier zo vlug mogelijk op, want de 5.000 eerste deelnemers krijgen voor hun speursin een mooie verrassingsprijs!

KIJK GOED UIT EN... VEEL SUCCES!

Esso

Uit een leren koker haalt Roberto Benzi zijn wapens : de dirigeerstokjes die een Romeins vioolbouwer voor hem vervaardigt.

Roberto BENZI

EEN KLEINE PRINS IN HET RIJK DER MUZIEK

(Vervolg van pagina 16.)

Parijs ontving hem op 30 november 1948 in de Pleyelzaal. Hij dirigeerde het orkest van de Concerts Colonne. Op de ereplaatsen : de President van de Republiek en Mevrouw Roosevelt. In de pauze klopte deze laatste aan de deur van Roberto's loge, de ogen vol tranen :

— U hebt mij diep ontroerd, zei zij hem. En ze drukte de jongen aan haar hart.

800 CONCERTEN

Sindsdien heeft hij achthonderd concerten gedirigeerd, allemaal nauwkeurig voorbereid. Roberto Benzi verklaart :

De volmaaktheid kan men slechts door hard werken bereiken. Werken is drie kwart van het talent.

Wil je weten hoe hij zijn tijd doorbrengt ? Elke morgen zes uur muziek. En 's middags klassieke studies.

— Ik ben papa dankbaar, zegt Roberto, dat hij geen « monster » van mij gemaakt heeft. Hij heeft me geleerd bescheiden te zijn..

Dit jaar verwachten Zwitserland, Italië, België, Portugal en Japan hem voor een reeks concerten.

In de rue Cambacérès te Parijs, in het appartement waar hij ons heeft willen ontvangen en dat hij van een vriend in leen kreeg, vindt men overal brieven : op de divan, het bureau, de stoelen...

— Ik heb jammer genoeg slechts tijd om de meest hartroerende te beantwoorden, zegt hij, die de ongelukkigste mensen mij sturen, nl. zij die ziek zijn en moeten liggen... Ik schrijf weinig en ik lees nog minder. Zelfs niet in de trein !

De behoefte aan volkomen ontspanning die Roberto Benzi heeft, is te verklaren, als men weet dat hij zonder lessenaar, zonder partituur, uit het hoofd, dirigeert. Niet om de massa te verblinden, trouwens, maar om zijn musici beter te zien.

Wat een prachtig « beroep » heeft deze jongen !

Zeker, hij is met een buitengewone gave geboren, maar hij heeft ze verrijkt door onafgebroken te werken. En hij gaat door met méér te werken dan de gemiddelde sterveling. En heel zijn leven zal hij hard moeten werken als hij één der grootste dirigenten van de wereld wil worden.

Dit is een les waar we ons voordeel mee kunnen doen : er is geen sukses mogelijk en blijvend zonder inspanning.

DANK ZIJ DE BANDEN **Englebert** EN

MICHEL VAILLANT

LEREN DIRK EN MARLEENTJE DE VERKEERSREGELS

MICHEL. — Dag, vrienden!

DIRK. — Dag, mijnheer Vaillant!

MICHEL. — Marleentje's haar zit zo erg in de war! Hebben jullie gevochten?

MARLEENTJE. — Ja, mijnheer. Mijn broer is een brutale kinkel!

MICHEL. — Dirk, een galant man is altijd hoffelijk jegens de dames!

DIRK. — Ho, ik heb haar niet eens aangeraakt! Maar zo'n koppig meisje heb je nog nooit gezien! Zij beweert dat de automobilist die van rechts komt, op een kruispunt steeds de voorrang heeft.

MARLEENTJE. — Ja, natuurlijk!

MICHEL. — Neen, Marleentje, dat is een vergissing!

DIRK. — Zie je wel, ik heb het je gezegd!

MICHEL. — Over het algemeen heeft de automobilist die van rechts komt de voorrang. Dat wil dus zeggen dat iedere automobilist, de wagen die van rechts komt, de voorrang moet geven. Maar, er is een uitzondering.

DIRK. — Dat wist ik wel...

MARLEENTJE. — Je bent onbeleefd. Je mag mijnheer Vaillant het woord niet afsnijden...

MICHEL. — Er zijn inderdaad wegen die men hoofdwegen noemt. In België zijn dat wegen waarover de sporen van de tram lopen. De wegen die bestaan uit verschillende stroken, onderling gescheiden door bv. bloemenperkjes, zijn eveneens hoofdwegen. En dan zijn er nog de wegen die van een speciaal verkeersbordje zijn voorzien.

DIRK. — Wanneer men dus op een hoofdweg rijdt, hoeft men zich geen zorgen te maken aan de kruispunten, vermits men toch de voorrang heeft.

MICHEL. — Opgelet, Dirk. De hoofdwegen hebben voorrang op de secondaire wegen, d.w.z. de we-

gen die niet kunnen bogen op de drie kenmerken die ik zo juist heb opgesomd. Maar, wanneer er twee hoofdwegen zijn of twee secondaire wegen...

MARLEENTJE. — Dan geldt weer het principe: rechts krijgt voorrang! Ik heb het gesnapt!

MICHEL. — Bravo! Jij bent verstandig, hoor! Het is wel onnodig hieraan toe te voegen dat, op het platteland, de geplaveide weg steeds voorrang heeft op de zand- of aardewegen.

DIRK. — Mijnheer Michel, u maakt zeer ingewikkelde dingen eenvoudig!

MICHEL. — Maar neen! De verkeersregels zijn eenvoudig, het volstaat er even je aandacht aan te wijden!

MARLEENTJE. — Wij weten het nu, mijnheer Michel, en wij zullen het nooit meer vergeten!

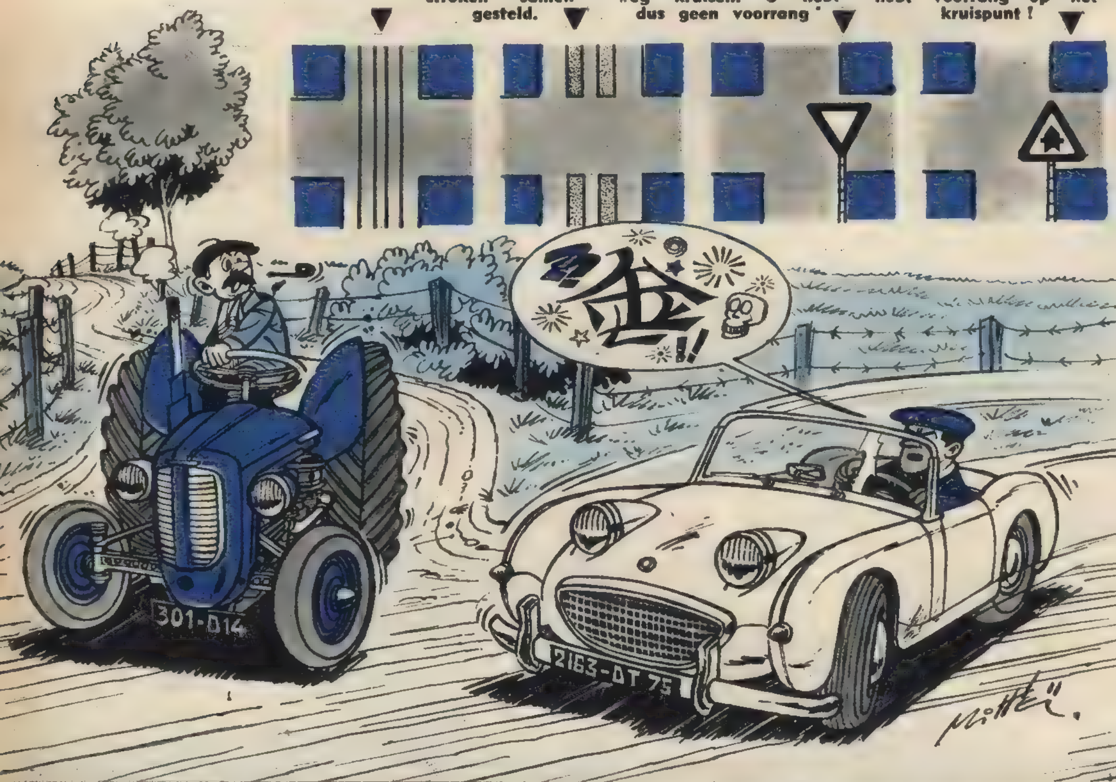
HOOFDWEGEN

Een weg waarop een tramspoor loopt.

De weg uit verscheidene stroken samengesteld.

Verkeersbord: Opgelet! U zal thans een hoofdweg kruisen. U hebt dus geen voorrang

Verkeersbord: U bent op een hoofdweg. U hebt voorrang op het kruispunt!

...
ui-
:n.

de
dit
en

...nagelaten door de geseling, de doornen, de spijkers en de lanssteek in de rechterzijde. Het zijn waarschijnlijk de aromatische stoffen waarmee het lichaam van Jezus-Christus na Zijn dood werd ingewreven, die de afdruk van het lichaam en de wonden zo duidelijk op het linnen achterlieten.

LUC VARENNE

KRIJGEN WIJ OOK EEN PAASEITJE?

IEDEREEN luistert graag naar het plechtig en vrolijk klokgelui op Paaszondag. Iedereen houdt er van eieren te rapen in de tuin, ook de groten doen het nog graag. Ik zei het reeds, de eieren worden in de tuin geraapt, op het grasperk... En het is daar dat onze voetballers ze ook zullen rapen. Symbolisch althans! Neen, denk vooral niet dat ik een boze bedoeling heb. Ik weet wel dat het publiek de ongelukkige spelers, de pechvogels, ook wel eens met eieren bestookt. Over die eieren wil ik het hier beslist niet hebben!...

Denken jullie nog wel eens terug aan de match België-Frankrijk van 28 februari jl.? Die dag schonk de kleine Popey Piters ons de mooiste goal, die de Rode Duivels sedert lang in een internationale match konden schoren. De Fransen tekenden protest aan tegen dit doelpunt. Wij vragen ons nog altijd af waarom.

ONZE JUNIOR Nr 1!

De hoop van onze nationale voetbal is naar mijn mening, op dit ogenblik de jonge Van Himst, van Anderlecht. Hij is pas zeventien jaar en heeft reeds een reeks matchen in de eerste ploeg met veel succes gespeeld. Aan jonge krachten zijn wij niet rijk... Wij willen de jonge Van Himst nu niet dadelijk een lauwerkrans schenken of over het paard tillen, want onze ervaring heeft geleerd dat dit de jongeren nooit ten goede komt. Ze denken dan meteen dat ze reeds volleerd zijn. Wat jammer is voor hen en... ook voor ons.

● **De Marokkaan Ben Abdessalem Rhadi won de Landencross te Glasgow. Gaston Roelants, onze landgenoot, werd tweede. Hij werd slechts met 30 m geklopt.**

● **Waregem-Ciney-Waregem, de rit dwars door Belgie, werd ten slotte gewonnen door Arthur Decabooter. Jongens, deze naam moeten jullie onthouden evenaals die van E. Sorgeloos. Beide renners maken een flinke kans grote kampioenen te worden.**

● **De « 12 u. van Sebring » (Florida) kostte dit jaar het leven aan een racer en een fotograaf.**

GOED NIEUWS! SENSATIONEEL NIEUWS!

JULLIE houden allemaal van voetbal, jullie spelen graag voetbal en hebben bewondering voor onze voetbalkampioenen. Want die hebben we, ondanks het feit dat het met deze sport in ons land niet zo schitterend is gesteld.

Wij kennen er één. Hij is jong, sympathiek, vriendelijk. Hij bleef nuchter bij de grootste overwinningen en wat nog beter is, hij verdroeg de nederlagen gelaten en zonder wrok. Wie is deze kampioen? Kunnen jullie dat raden?

Hij schrijft van volgende week af heel speciaal voor « Kuifje » een interessant en spannend voetbalpraatje.

WIE IS DIE KAMPIOEN?

Men heeft de neus van de « Fleuret » een beetje langer gemaakt en daarmee bood dit toestel zeer comfortabel plaats aan vier passagiers. De glazen koepel werd voor het huidige model gewijzigd.

DE STEEKKAART VAN DE MORANE SAULNIER "PARIS"

De MS 760 « Paris » is een lijn-straalvliegtuig met vier plaatsen, uitgerust met twee kleine straalmotoren Turbomeca « Marboré II » met een stuwkracht van 400 kg, zijde aan zijde geplaatst achter de romp, achter de vleugel.

De vleugel is gebouwd in twee delen en is aan de romp gehecht ter hoogte van de luchtinlaten achter de kajuit. Aan het uiteinde van de vleugels, reservoirs die ieder 225 l. brandstof kunnen bevatten. Het bijzonderste reservoir met een inhoud van 950 l. is achter de kajuit geplaatst.

De kajuit is zeer comfortabel. De glazen koepel is natuurlijk naar de zin van de passagiers, want zij kunnen naar alle kanten rondkijken. De glazen koepel schuift naar achteren open. De passagiers klimmen met een laddertje in hun zetels. De achterste zetel kan weggenomen worden en aldus kan het vliegtuig als opleidingstoestel met twee plaatsen gebruikt worden. In dit geval kan de piloot er alle klassieke figuren mee uitvoeren. Het kan zelfs uitgerust worden met machinegeweren en met kleine bommen. Voor eventuele aanvalsopdrachten op de grond wordt de kajuit voorzien met een kanon van 30 mm.

Het intrekbaar landingsgestel heeft drie wielen. Het is heel soepel.

Hier volgen dan enkele cijfers :

Spanwijdte : 10,15 m ; lengte : 10,05 m ; hoogte : 2,60 m ; Gewicht ledig : 1.945 kg ; totaal gewicht : 3.375 kg ; maximum snelheid : 650 km-u ; kruissnelheid op 5.000 m. : 570 km-u ; stijgsnelheid : 11 m-sec. ; plafond : 10.000 m. ; vliegbereik : 1.500 km ; 750 m. zijn nodig om op te stijgen.

DE « PARIS »

(Vervolg van pagina 24.)

schijnt is de Franse regering tevreden over deze ruilhandel. De Braziliaanse regering wenst de « Paris » te benutten om de hoge omes van de huidige hoofdstad Rio de Janeiro naar de nieuwe hoofdstad Brazilia, gelegen in het hartje van het oerwoud, te transporteren.

Argentinië heeft 48 « Paris » gekocht die door « Fuerza Aerea » zowel als lijnvliegtuig als als schoolvliegtuig gebruikt worden. Wij mogen hier misschien nog aan toevoegen dat de sjah van Iran een « Paris » gebruikt en dat Moulay Hassan, kroonprins van Marokko, er een heeft besteld. Er zijn er reeds in de Verenigde Staten en ook in sommige landen van Europa. Het Franse Luchtleger en Marine heeft er 50 besteld.

De « Paris » is een zeer mooi en keurig afgewerkt licht straalvliegtuig, dat wellicht een schitterende toekomst tegemoet gaat.

DE VLAMMENZEE

DOOR JACQUES MARTIN

Een trawler vaart langs de kust. De man die op de boeg staat, ontdekt het huis van Le Guen...

En ginds een beetje hoger een man met een scooter. Hij houdt het huis in het oog... en hij draagt een uniform... Wacht even, ik moet mijn verrekijker scherper instellen want zo zie ik het niet duidelijk!

Ha, nu zie ik het!... Een man uit een SOIL garage... Fischer en Fiuselli hebben het net van hun compagnie gebruikt om Lefranc te schaduwen en ze hebben hem gevonden ook!

Eerst en vooral moeten wij weten wie dit huis bewoont en of de bewoners een boot hebben... Charles, dat moet jij uitvissen zodra je aan wal bent!

EN DE ZONDERLINGE TRAWLER VAART DE HAVEN VAN MORGASTEL BINNEN...

Wij hebben geen tijd te verliezen. Ik ga naar het kantoor van de havenkapitein. En jullie kent je werk, nietwaar?

OP HETZELFDE OGENBLIK STOPT ER EEN WAGEN VOOR HET KASTEEL VAN KARHAIS. VIER MANNEN STAPPEN UIT...

ZIJ WORDEN EVEN LATER ONTVANGEN DOOR ARNOLD FISCHER IN HOOGSTEIGEN PERSOON...

...Inspecteur Foucray... Mijnheer, talrijke getuigen hebben verklaard dat drie mannen met een rode bestelwagen een schuilplaats hebben gezocht in uw landgoed. Deze drie mannen zijn verantwoordelijk voor een ongeluk dat gebeurd is te Pontorson. Ze hebben een gemotoriseerde verkeersagent omver gereden. De toestand van die agent is zeer ernstig... De schuldigen zijn gevlucht...

Heren, ik weet over die zaak niets af, maar mijn landgoed is te uwer beschikking... Leon, breng de heren waar ze wezen willen!

EEN SYSTEMATISCH ONDERZOEK BEGINT. DE INSPECTEUR EN ZIJN HELPERS GAAN NAAR DE APPARTEMENTEN, DE KAMERS VAN HET DIENSTPERSONEEL...

...EN VAN DE GARAGE NAAR DE STALLEN, DE SCHUREN, HET PARK EN HET BOS...

MAAR HET IS ALLES TEVERGEEFS... ZIJ VINDEN HELEMAAL NIETS...

Niets! En nochtans stemmen alle verklaringen overeen. Wat betekent dat?

DE UREN GAAN VOORBIJ... LEFRANC HEEFT EEN ZEER ONRUSTIGE SLAAP EN...

KLAK KRR KLANG KRAAA KRIIIK ?!

33

EENSKLAPS IS HIJ KLAAR WAKKER EN SPRINGT OVEREIND...

Verduiveld!... Wat gebeurt er hier?

35

(Wordt voortgezet.)

Dit avontuur boeit je, dus lees je ook : HET SEIN STAAT OP ROOD. In dit album vind je Lefranc

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE HERINNERINGEN VAN EEN EDELMAN

DE Wetgevende Vergadering duurde slechts een jaar, d.w.z. van 1 october 1791 tot 21 september 1792. Maar welk een bewogen jaar ! Er was toen te Parijs een officier die François de la Rochefoucauld heette en de toekomstige hertog van Liancourt en d'Estissac was. Hij noteerde wat hij zag. Indien hij had kunnen voorzien dat men vandaag nog over hem zou spreken, dan zou hij zijn stijl wellicht een beetje gewijzigd hebben. Hij zou dan het volgende hebben geschreven :

1. — PILLNITZ

MIJN voorvader, de grote La Rochefoucauld die 111 jaar geleden stierf, schreef reeds dat weinig mensen wijs zijn. Of iets in die aard. Ik, voor mijn part, denk dat de mensen gek geworden zijn. Wat doen onze emigranten te Koburg en Koblenz ? Zij hitsen keizer Leopold II van Oostenrijk en de koning van Pruisen, Frederik Willem II, op. Die twee hebben op 25 augustus 1791 de Conventie van Pillnitz, Saksen, ondertekend. Zij hebben een bondgenootschap tegen Frankrijk gesloten. Toen de koningin dit vernam heeft zij de broeders van de koning als « Kaïns » bestempeld. Ik heb het gehoord.

2. — BIJ ROLAND

OP 20 april 1792 dwong de Wetgevende Vergadering de koning Oostenrijk de oorlog te verklaren. Ik ben naar minister Roland gegaan. Hij was erg overstuur. Zijn vrouw en dochtertje eveneens. Roland zei me : « De negen tienden van de afgevaardigden in de Assemblée zijn vredelievend zoals ik. Maar helaas, er zijn de « Montagnards ». Het is hun schuld... »

3. — DE « MONTAGNARDS »

IK heb enkele van die « patriotten » gezien, dolle Jacobijnen en Cordeliers. Ze doen erg gek. In plaats van een nauwe broek te dragen zoals wij, de aristocraten, dragen zij een brede pantalon. Het is daarom dat men hen de « Sans-culotten » heet. Ze dragen een rood vest, de « Carmagnole », en een Phrygische muts. Zij zetelen in de Assemblée helemaal bovenaan en daarom noemt men hen de « Montagnards », de bergbewoners. Een strategische positie !

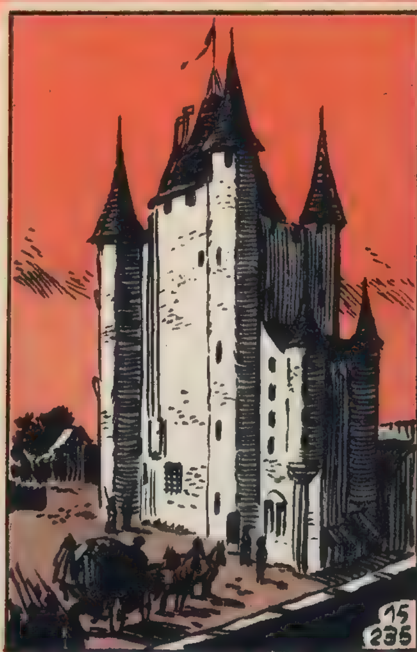

4. — DE « MARSEILLAISE »

OP het einde van de maand juli zijn vrijwilligers uit Marseille aangekomen. Zij zongen een meeslepend marchelied. Naar het schijnt is de auteur er van een officier, Rouget de Lisle geheten. Hij dichtte en componeerde de hymne drie maanden geleden, tijdens een diner bij de burgemeester van Straatsburg, mijnheer Dietrich. Overal worden « vredesbomen » geplant ! Overal roept men « Vrijheid » ! En overal kan men lezen : « Vrijheid, Gelijkheid en Broederlijkheid ! »

5. — 10 AUGUSTUS

HET is een ramp. De Pruisen vallen ons aan ! Generaal Brunswick heeft te Koblenz verklaard dat hij Parijs zou straffen indien men er Lodewijk XVI beledigde. Die domoor ! De koning wordt nu aanzien voor een verrader. In het stadhuis heeft zich de revolutionaire « Commune » geïnstalleerd. Het volk bestormde de Tuilerieën en vermoordde de Zwitserse Wacht. Men heeft de koning, de koningin en de kleine prinsen naar de « Salle de Manège » gesleept. Ik was daar. De koningin weende, de kroonprins sliep. De koning zal ontheven worden van zijn functies en de koninklijke familie zal opgesloten worden in de Temple. Excuseer... Maar ik vlucht ! Ik vlucht !

(Wordt voortgezet.)

CLIFTON IN NEW YORK

door Raymond Macherot

Pancho Poncho landt te New York en wordt groen van nijd omdat men « hem » niet toejuicht...

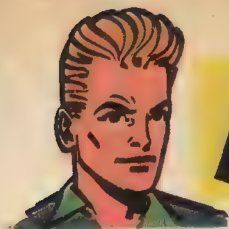

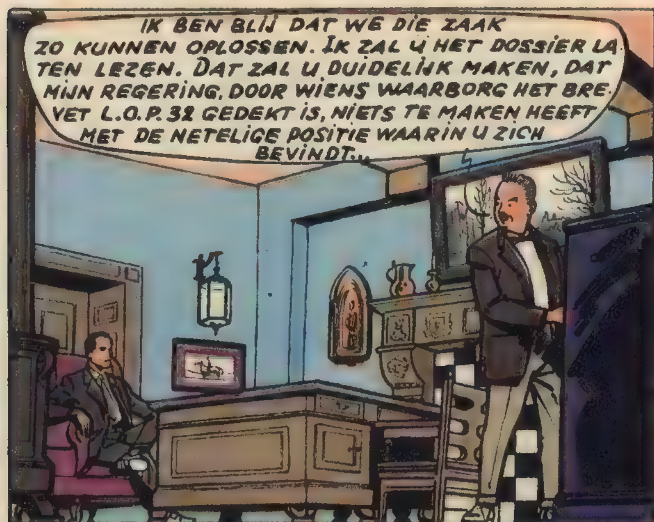
(Wordt voortgezet.)

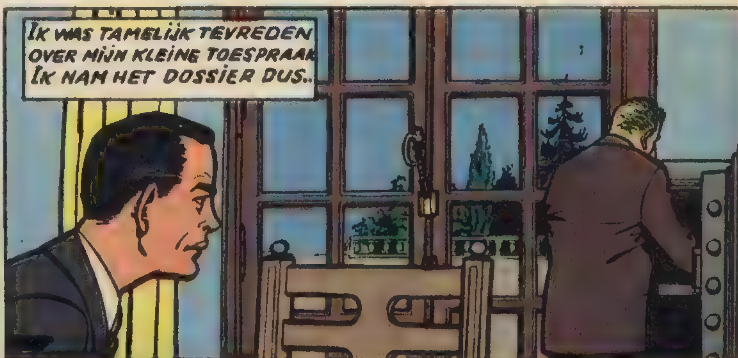

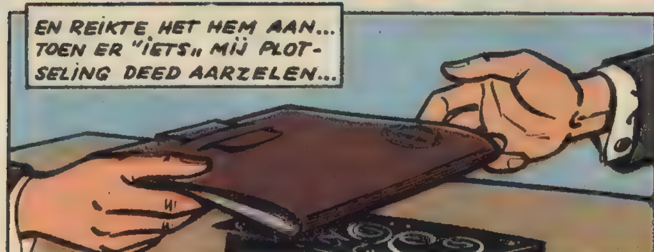
AVONTUUR TE SARAJEVO

door Frans Craenhals

Marcillac, een Franse diplomaat, kwam naar Joegoslavië om aan de regering van dit land een belangrijk dossier over te maken...

(Wordt voortgezet.)

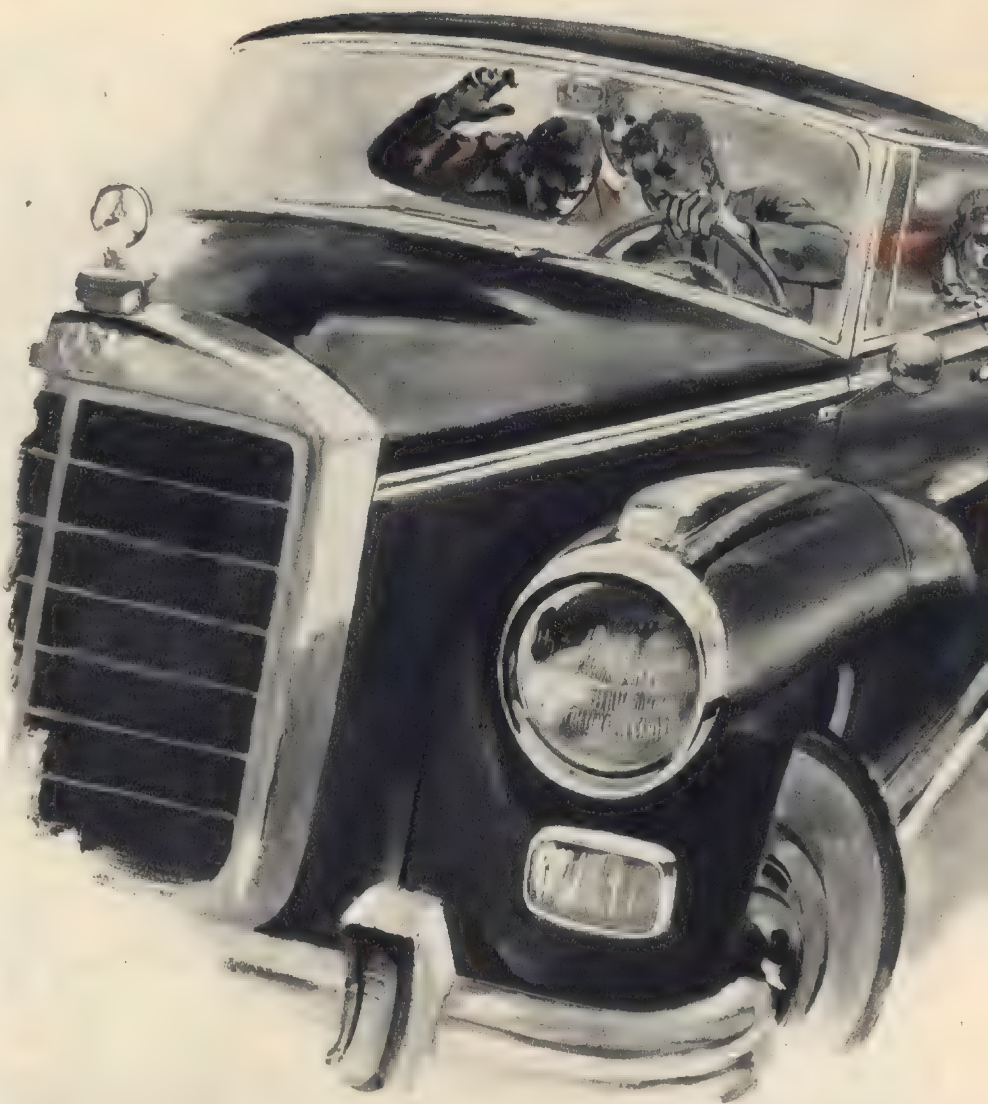
DE AVONTUREN VA

KOERIER

Afourazim, een Levantijn, had Jimmy Stone rendez-vous gegeven in een villa van Cherimân om hem het geheimzinnig groen carnet te overhandigen, maar Jimmy komt te laat toe en vindt Afourazim vermoord. Het groene boekje is verdwenen. In de hoop klaarheid te kunnen brengen in deze zaak, gaat Jimmy naar het huis van Mahmoed Hafiz, zijn tolk. Hier wachten drie gewapende mannen hem op en duwen hem in een gereedstaande wagen...

DERTIENDE HOOFDSTUK

DE VRIENDEN VAN MIJN VRIENDEN...

ZIJN twee bewakers sloten Jimmy zo vast in, dat hij geen gebaar kon maken. Hij stelde vast dat de Mercedes, nadat hij de Djadeh-é-Rey was ingedraaid naar de Khiaban-é-Chouch reed, die tot aan de uiterste zuidergrens van de stad liep. Nadien kwam er een industriële zone met talrijke steenbakkerijen.

Waar voeren jullie me heen? waagde hij het te vragen.

Dat zal je vroeg genoeg zien, antwoordde de man met de kaal geschoren schedel op ruwe toon.

Hou je mond! zei Aridjan. Wij houden niet van babbelaars of van al te nieuwsgierige lui!

Maar vertel me dan eindelijk wat jullie van mij wensen. Het is toch niet om van de charme van mijn conversatie te genieten, dat jullie me ontvoeren?

— Ho toch wel! Een beetje...

Ditmaal was het de chauffeur die antwoordde. Jimmy keek even in het achteruitkijkspiegeltje en ontmoette de ijskoude blik van Boris.

— Onze chef heeft het inzicht je een paar woorden uitleg te vragen over het koopje, dat jij hebt afgesloten met je vriend Afourazim. Ben je thans tevreden, M... Jimmy Stone?

Er lag in de blauwe ogen, die op de Amerikaan gericht waren, zoveel haat dat deze laatste het voorzichtiger achtte niet aan te dringen. Hij haalde even de schouders op en zweeg. Gedurende ongeveer een kwartier werd er geen woord meer gesproken. Boris reed vlug, hij stuurde tamelijk brutaal maar met grote zekerheid en met een verbazend brio. Hij trok partij uit de krachtige motor van de Mercedes als een volleerd racer en nam al de bochten haarscherp, zodanig dat de banden af en toe huilden. Hij remde om zo te zeggen nooit, hij verkoos het de snelheid te laten terug lopen indien zulks nodig was.

Even voor ze bij de brug kwamen die over de spoorweg van Khorramchar liep, keerde Aridjan zich om alsof hij een somber voorgevoelen had. Hij schrok even, fronste de wenkbrauwen, keek nog aandachtiger toe en uitte dan een lange paternoster brutale scheldwoorden. Het was duidelijk dat de man opgewonden en zeer ongerust was.

Wel? Wat is er met jou aan de hand? vroeg de blonde man aan het stuur, zonder echter om te kijken.

Ik heb de indruk dat men ons nazit!

VRIENDSCHAPPELIJKE TUSSENKOMST

OP deze verklaring volgde er een doodse stilte, dan keerden Jimmy en de man met de kaalgeschoren schedel zich gelijktijdig om. Boris keek in zijn achteruitkijkspiegeltje en grinnikte. Het was net of ook hij ongerust was. Alhoewel het nog dag was, hulden grote koperkleurige wolken, die laag over de grond dreven, heel het omgevende land in het schemerduister.Die halve duisternis belette echter niet dat men op een vijftigtal meter achter de zwarte Mercedes, een kleine sportwagen opmerkte. Het was zeer waarschijnlijk een Alfa Romeo en het was net alsof hij zijn snelheid, eens en voorgoed, op die van de Mercedes 300 had afgestemd.

— Het zou me verwonderen, zei Boris, na enkele seconden. Wie zou er zich mee amuseren ons te volgen? Maar wacht even, wij zullen het dadelijk zien!

De chauffeur knelde de handen om het stuur en drukte het gaspedaal in. Met vrolijk motorgezoem sprong de Mercedes als een hazewind vooruit, maar de kleine Italiaanse sportwagen scheen dat helemaal niet erg te vinden. Een ogenblik bleef hij achter, dan haalde hij zijn achterstand met verdacht gemak weer terug in.

— Zie je wel, bromde de man met de kaal geschoren schedel terwijl hij zijn automatisch pistool lostrok. Aridjan had gelijk!

— Schlegel, wees niet idioot! Het is misschien een sportieve jongeman, misschien een van die vervloekte « fokoli » die zich een beetje amuseert met het speeltuig dat zijn papa hem geschonken heeft! Ik zal vertragen. Wij zullen dan dadelijk zien wat hij in het schild voert!

Van 120 km per uur viel de naald van de snelheidsmeter terug op 60. Een ogenblik verrast door dit onverwacht maneuver draaide de chauffeur van de Alfa Romeo naar het midden van de steenweg, alsof hij de Mercedes wou passeren... Op het ogenblik dat hij dit deed, weerklonk er een schot dat het gezoem van de motoren overstemde. Een van de banden van de Mercedes was gesprongen. De Mercedes ging in zigzag en de drie inzittenden op de achterste bank werden ruw tegen elkaar gesmakt. Boris werd het stuur echter weer meester.

De Alfa Romeo was hem voorbij geschoten en had zich in een oogwenk dwars over de weg gezet. Hij verplichtte de Mercedes daardoor te stoppen. De blonde Boris drukte uit alle macht op het rempedaal...

— Wel allemachtig! Zijn die heren knettergek?

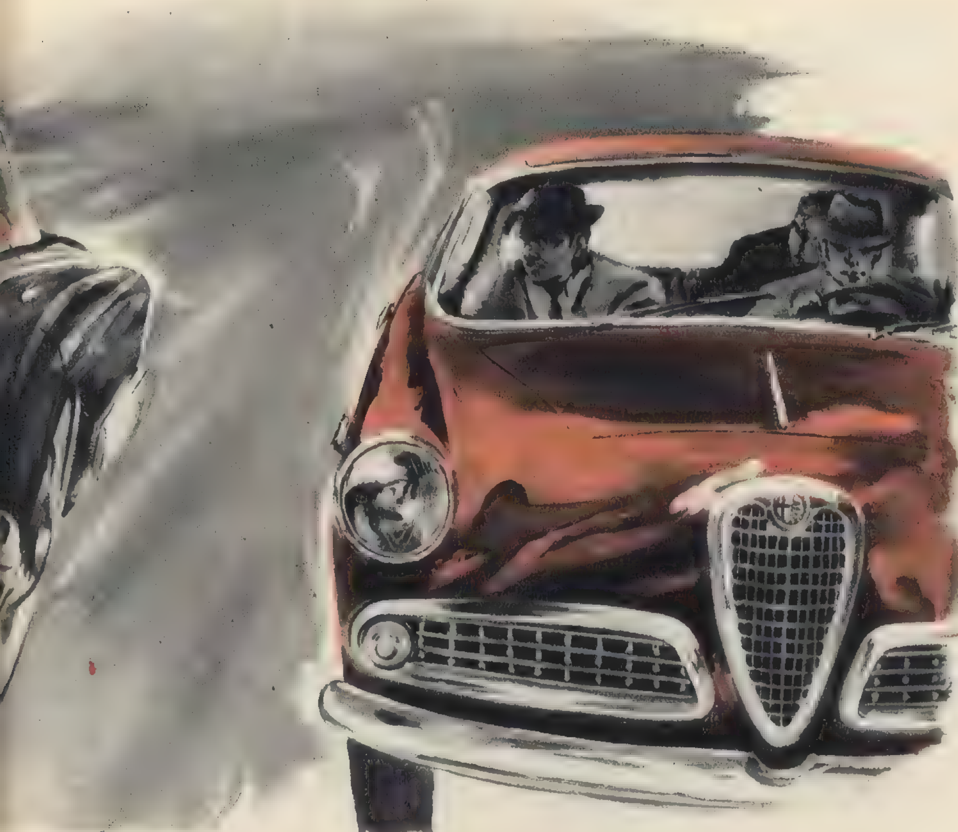
Hij had niet de tijd zijn zin te voltooien, iemand was reeds uit de sportwagen gesprongen: een man, klein, tenger, gekleed met een elegante olijfkleurige gabardine. Hij had een vriendelijke glimlach op het gelaat, zijn zwarte snor was zo fijn dat ze als het ware met een penseel getrokken was. Zijn vilthoed stond schalks op een oor. Hij leek op en top een gangster uit een operette! Alleen de wijze waarop hij zijn mitraillette Stein ter hoogte van de heup hield, was onheilspellend... Hij scheen met dit gevaarlijk wapen zeer handig te kunnen omspringen en het zag er naar uit dat hij, in geval dit nodig mocht zijn, het zou kunnen gebruiken!

— Uitstappen en handen omhoog! beval hij. De chauffeur eerst!

JIMMY STONE

VOOR IRAN

Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door R. Follet

Onthutst deed Boris de deur open en stapte aarzelend in de richting van de onbekende met de mitraillette. Deze laatste gaf een teken dat Boris moest stoppen. De handlangers van Boris schenen helemaal niet bereid aan het bevel te voldoen, de man met de kale schedel was zelfs opstandig. Hij haalde zijn automatisch pistool te voorschijn en richtte het op zijn aanvaller. Het bekwam hem slecht. Het wapen werd hem door een van de inzittenden van de Alfa Romeo, uit de handen geschoten. Schlegel onderdrukte een kreet van pijn en stapte snel uit de wagen. Met een hand omknelde hij zijn bloedende pols. Aridjan volgde het voetspoor van zijn makker. Zijn safraankleurige huid was vaalgrijs geworden.

— Uitstekend! zei de man in de olijfkleurige gabardine die niet eens de wenkbrauwen had gefronst bij dit alarm.

Boris en zijn handlanger gooiden hun automatische wapens voor de voeten van de onbekende, die hen nog steeds in bedwang hield, al was het dan ook met een glimlach om de lippen...

— Kom te voorschijn, mijnheer Perrinz! zei hij enkele ogenblikken later tot Jimmy, die de hele scène met de grootste verbazing had gevolgd. Stap maar uit! Die heren kunnen u thans niet meer hinderen. In onze wagen is er nog een plaats en het zal ons een genoegen zijn u naar Teheran terug te brengen!

— Maar wie bent u? vroeg de Amerikaan terwijl hij uit de Mercedes stapte.

— Dat heeft geen belang! antwoordde de man met de olijfkleurige gabardine en hij glimlachte gul al zijn schitterende witte tanden bloot. Wij kunnen u slechts zeggen, dat de vrienden van onze vrienden onze vrienden zijn!

Jimmy drong niet aan. Hij had begrepen dat de inzittenden van de Alfa Romeo de geheimzinnige medewerkers waren, waarop Burke de vorige avond had gezinspeeld, en die hem zouden dekken van op het ogenblik dat hij zich naar de winkel van Hafiz begaf. Hij stapte in de kleine Italiaanse sportwagen die reeds omgedraaid was. Achterwaarts en het wapen steeds gericht op het sinistere trio stapte de operette-gangster eindelijk ook in de Alfa Romeo. Met een woedend gegrom startte de wagen en schoot pijlsnel weg. Boris en zijn handlangers staarden hem verbaasd en woedend na.

— Het verheugt ons dat we die kleine operatie tot een goed einde hebben gebracht, mijnheer Perrinz! verklaarde de man met de olijfkleurige gabardine, terwijl hij zich naar Stone toe keerde. Lionel Burke had ons gevraagd een waakzaam oog op u te houden. Hij zou het ons nooit vergeven hebben, indien wij u in handen van die bandieten hadden gelaten. Mag ik me even voorstellen? Youssef Lalézar. Deze gentlemen, vervolgde hij en wees op de twee andere inzittenden, zijn mijn medewerkers.

— Zeer aangenaam! zei Jimmy lachend. En hartelijk dank. Ik weet niet of de politie uw procédé's zou goedkeuren, maar in ieder geval zijn ze zeer efficiënt.

Youssef vergenoegde er zich mee even te grinniken, terwijl hij zijn fijne zwarte snor gladstreek. Hij scheen zeer tevreden over zichzelf.

ONGELUK, ZELFMOORD OF MOORD?

De terugkeer naar Teheran verliep zonder incidenten. Voor de ambassade van de Verenigde Staten namen de geheimzinnige Youssef en zijn medewerkers afscheid. Jimmy werd onmiddellijk naar het bureau van Lionel Burke geleid.

De eerste secretaris scheen zeer opgewonden. Hij drukte zijn bezoeker hartelijk de hand hetgeen niet zijn gewoonte was en gaf hem een vriendschappelijke duw, zodat hij in een zetel tuimelde.

— Mijn intuïtie vertelde me dat je in moeilijkheden zou komen, Stone. Had ik niet het puik idee gehad Youssef te hulp te sturen, dan zou je een hachelijk kwartiertje beleefd hebben, denk je niet?

— Ja, inderdaad, daarmee ben ik het eens. Maar je vrienden houden er zeer eigenaardige gewoonten op na. Wie is die Lalézar? Een gangster?

— Neen, helemaal niet! Hij zwemt in het geld! Zijn vader is een van de grootste aandeelhouders van de Iranian Petroleum. Youssef is veeleer een « fokoli » gekruist met een « gardan koloft », hetgeen letterlijk vertaald wil zeggen « dikke hals ».Hij is geen kwade kerel, hoor! Hij droomt van builen en wonden en beweert dat het zijn roeping is al wat krom is, weer recht te maken! Ik heb hem eens een dienst bewezen en sedertdien is hij me zeer genegen. Hij is dol op het avontuur en het gevaar. Indien er in dit land een revolutie moest losbreken, dan zou hij, ik ben er van overtuigd, in de straat afdalen alleen maar om eens te kunnen schieten... Maar het is niet om je over mijn vriend Lalézard te spreken, dat ik je naar hier deed komen. Ik heb nieuws voor je, Stone!

Burke nam een krant van zijn bureau en overhandigde ze aan Jimmy. Het was een Iranees dagblad. Op de derde pagina, juist onder het artikel dat handelde over de dood van Afourazim, stond de foto van Mahmoed Hafiz en daarboven een grote titel die eindigde met een vraagteken.

— Wel, wat betekent dit? Is er iets met Mahmoed gebeurd?

— In de krant stelt men de vraag of hij zelfmoord heeft gepleegd, of het een ongeluk is, of... hij vermoord werd...

— Is hij dood?

— Ja, hij is dood, Stone. Men vond hem gisteravond in het bos van Tarachet, op de weg naar de vlieghaven.

Jimmy slikte moeilijk, boog het hoofd en keek naar de motieven van het tapijt. Wie had hem vermoord en waarom? Waarschijnlijk had men hem willen beletten zekere compromitterende revelaties te doen. Iemand had dus geraden dat de jonge Mahmoed Hafiz een en ander wist, ofwel had iemand zijn telefoongesprek afgeluisterd...

Verscheidene punten van dit somber drama waren onbegrijpelijk. Vermits de lui van het Borsky-net sedert de vooravond in het bezit waren van het groen carnet, moesten ze zich toch niet meer moe maken? Waarom achtervolgden zij hun ongelukkige rivaal van de F.B.I. zo hardnekkig? Welk doel streefden ze na? Waarom wilden ze Jimmy Stone uit de weg ruimen? Dit had toch weinig zin, vermits deze laatste hun plannen toch niet meer dwarsbomen kon!

En eensklaps kwam de Amerikaan op een idee. Het was zó fantastisch dat hij een kreet niet onderdrukken kon.

— Wel, wat gebeurt er, Stone? Je ziet er zo opgewonden uit.

Jimmy schrok en antwoordde:

— Ik tracht de logische uitleg te vinden voor de laatste gebeurtenissen...

— En ben je daarin geslaagd?

— Ja, misschien... Stel je een ogenblik voor, Lionel, dat onze tegenstanders *niet in het bezit zijn van het groene boekje!*

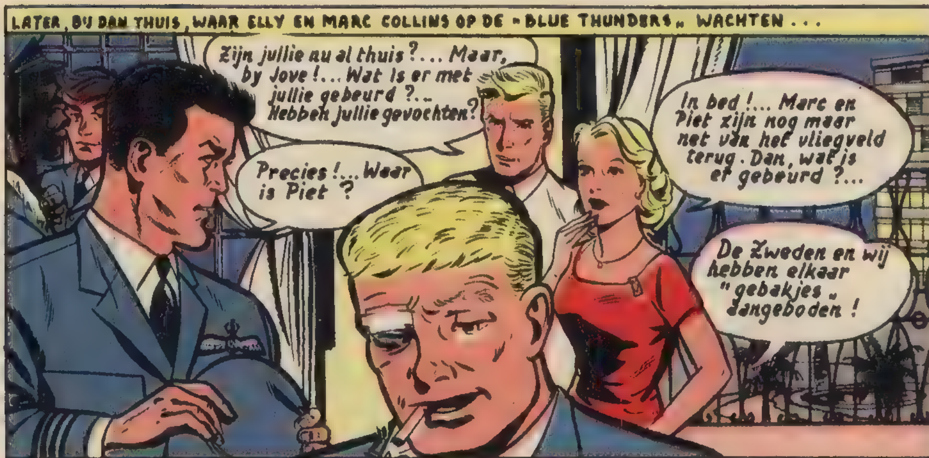
(Wordt voortgezet.)

DUEL IN DE W

In een Zweeds toestel werd er een Canadees insigne ontde

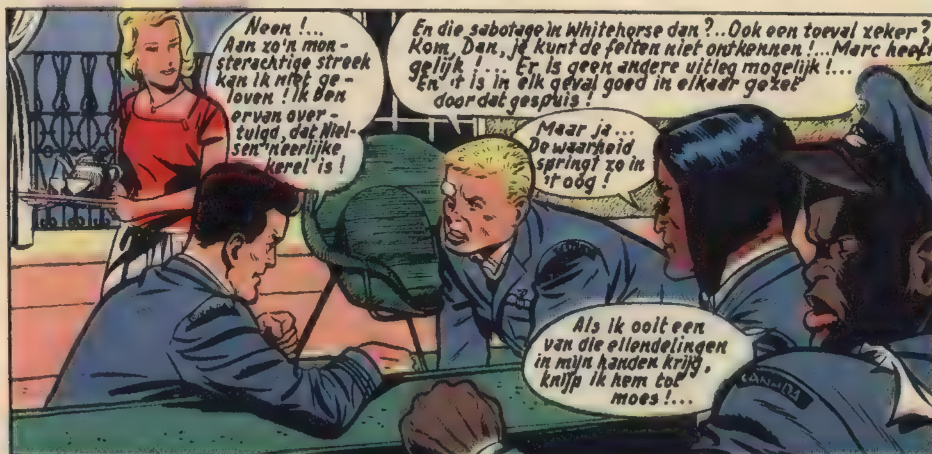
Je houdt van de avonturen van Dan Cooper, o

OLKEN

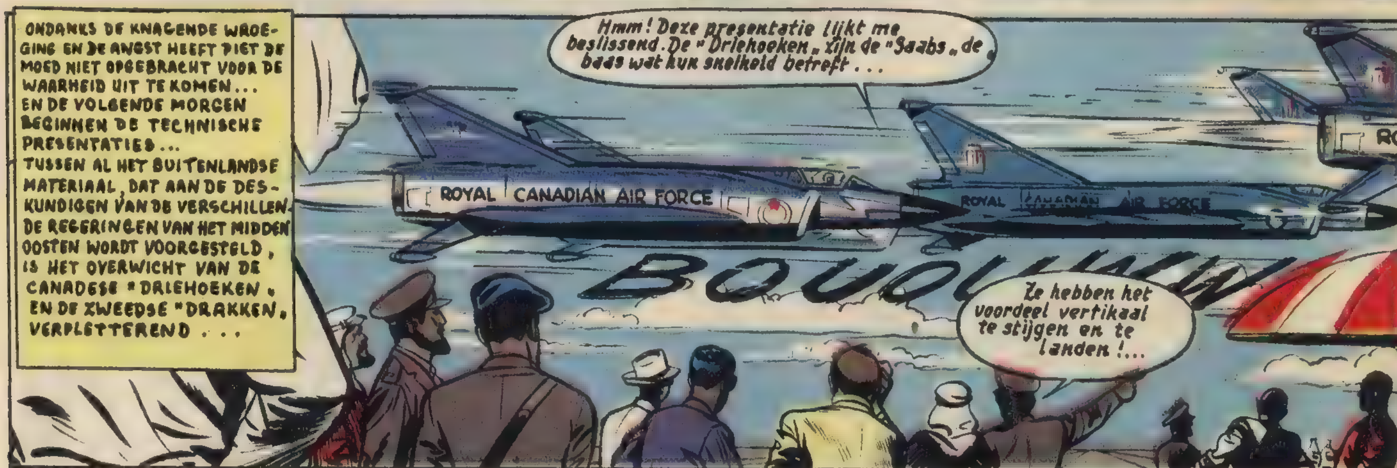
door
Albert Weinberg

...e Zweden en de Canadezen kloppen elkaar het stof uit de jas...

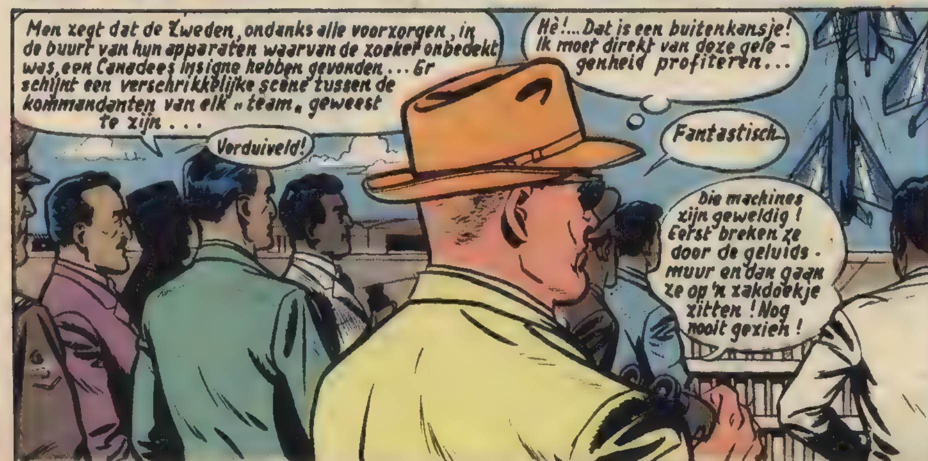

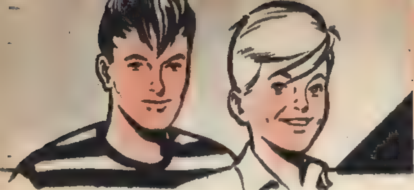

(Wordt voortgezet.)

Lees je ook het album DE BLAUWE DRIEHOEK.

HET GROEN DO

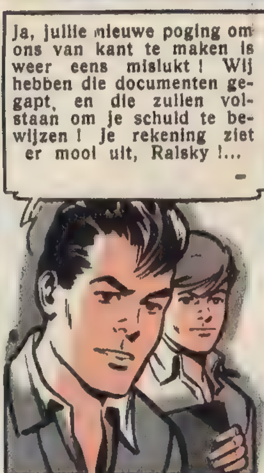
TEKENINGEN : E. AIDANS

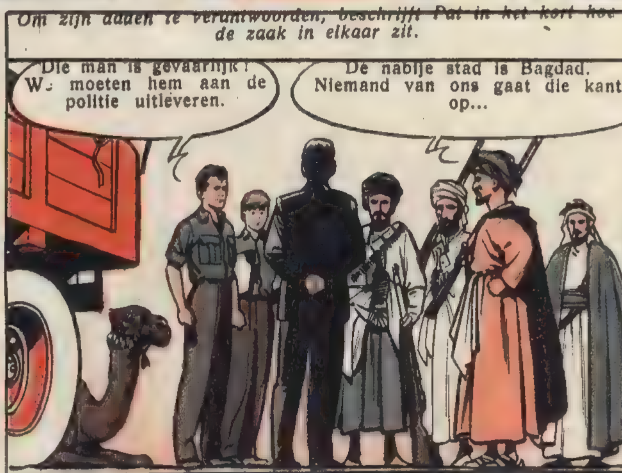

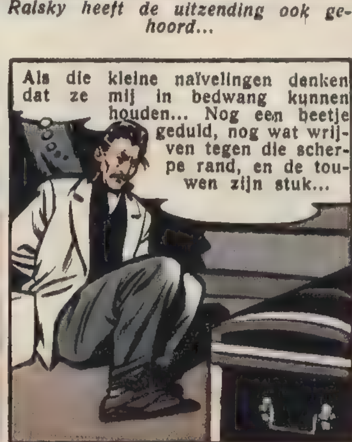

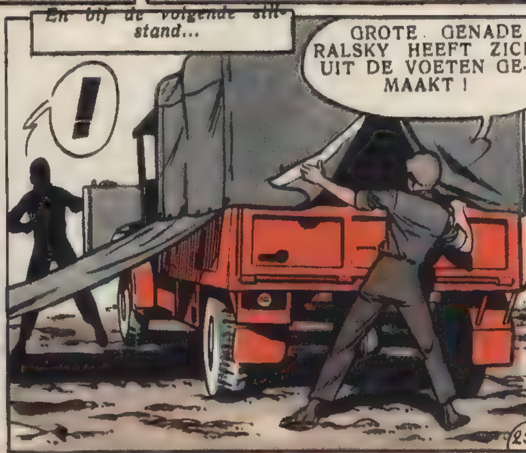

SSIER

Pat en Tom hebben Ralsky terug gevonden en ze zijn er in geslaagd hem het groen dossier te ontfutselen...

CENARIO : J. EN F. GALL

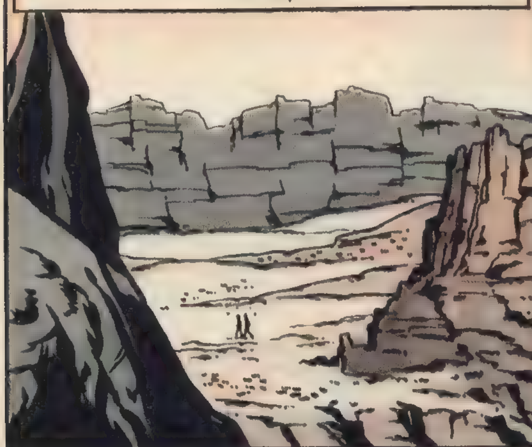

(Wordt voortgezet.)

GEEN GENADE

De hertog van Garcia heeft het gerucht verspreid, dat Johan van Dardemont beslag heeft gelegd op het losgel

ALS JE VAN SPANNENDE AVONTUREN HOUDT, MAG HET ALBUN

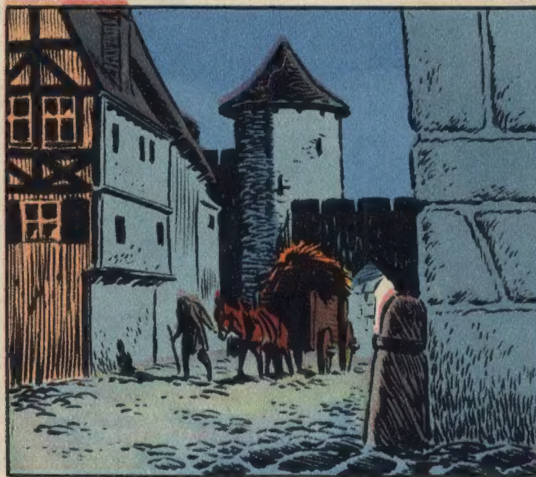
door L. en F. FUNCKEN

dat de koning, per wagen, naar koning Sigismond had laten brengen...

(Wordt voortgezet.)

Geschenken van de KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurfoto's :
België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen
Per reeks : 50 punten

De Geschiedenis van de Wereld :
11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S Chromo's
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
Per reeks van 6 chromo's : 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
16 reeksen van 5 kleurreproducties
Per reeks : 200 punten

De KUIFJE'S portefeuille 200 punten

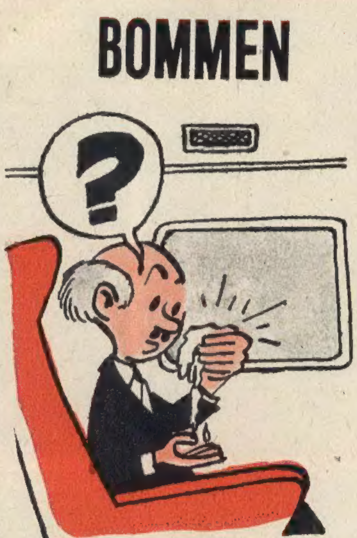
De Puzzle op hout 500 punten

ALBUMS :
Vliegtuigen I en II - Automobiel - Zeevaart :
Getoileerd : 60 F.
Gecartonneerd : 50 F
België I en II - Europa I, II en III
Per album : 29 F.
De Meesterwerken van de Schilderkunts. Deel I en II 50 F.
De Geschiedenis van de Wereld 29 F.

Stuur je bons naar KUIFJE, dienst T, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen A L'INNOVATION

NIE NIEUWS... NIEUW

BOMMEN

EEN Europese luchtvaartmaatschappij heeft de chocoladekoekjes, die tijdens de vlucht aan de reizigers werden uitgedeeld, moeten vervangen door « andere » koekjes. De eersten waren niet slecht, maar ze hadden de neiging te ontploffen. Eén keer was dat erg leuk, de tweede keer al minder. Chocolade maakt vlekken! De nieuwe koekjes werden ettelijke keren getest alvorens ze mee in de lucht genomen werden. Neen, wees gerust, ze ontploffen niet... ze worden vloeibaar!

Het weekblad « KUIFJE » : 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.
NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : ƒ 7.— per kwartaal. KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389.
Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.
HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland.*	*Canada.*	*Buitenland.*
3 maanden	120.— F.	ƒ 7.—	$ 2.50	130.— F.
6 maanden	230.— F.	ƒ 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar ...	450.— F.	ƒ 28.—	$ 9.—	520.— F.

PUBLICITEIT publi art* Tel: 22.56.00 14-4-60

GRENADIER VICTORIA LEIDT HET ONDERZOEK...

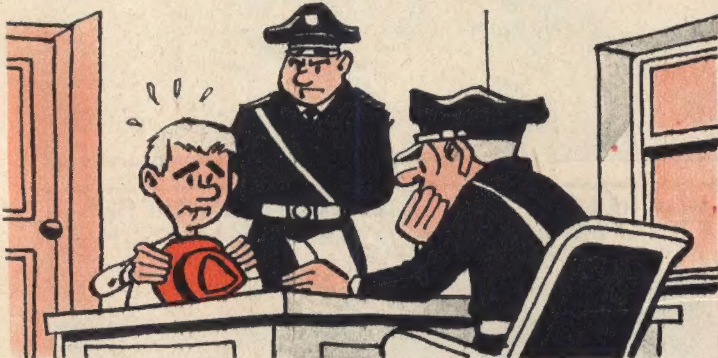
Dit avontuur wordt aangeboden door de heerlijke VICTORIA chocolade, de chocolade met KUIFJE'S BONS! (Wordt voortgezet.)

DE DIEVEN ZIJN FIJNPROEVERS

EEN boer uit Sardinië deed op 'n ochtend de zeer onaangename vaststelling, dat al zijn kippen gedurende de nacht spoorloos verdwenen waren. De volgende morgen kwamen ze terug, op 'n rijtje, en om de hals droegen ze een bordje waarop volgende tekst te lezen stond : « Te mager. Binnen een maand zullen we nog eens zien ».

EEN PECHVOGEL

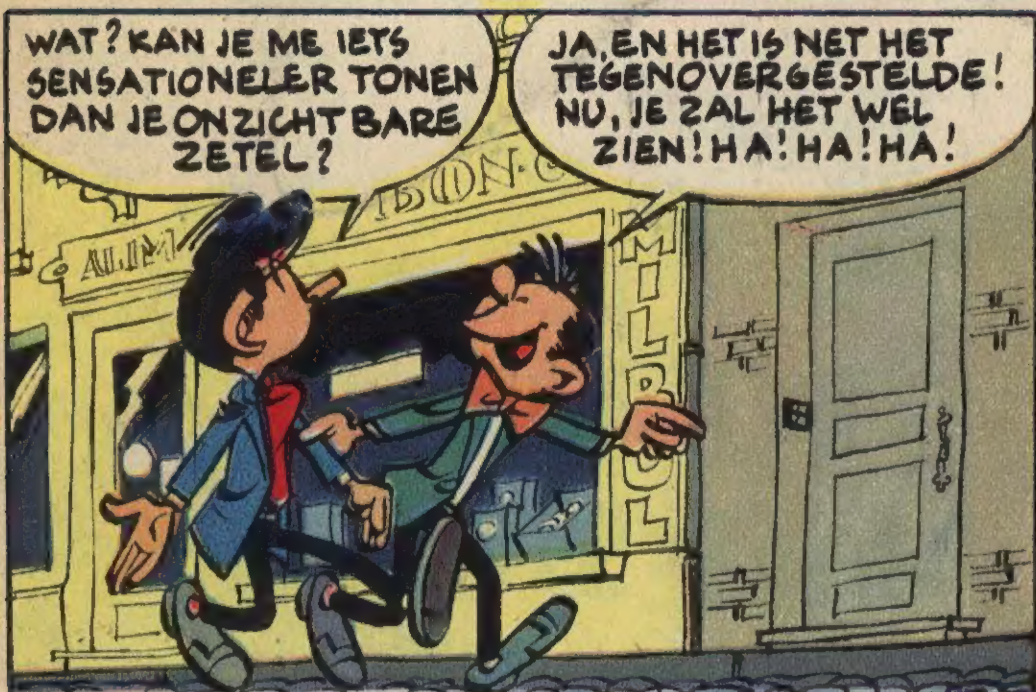
MR. J. BURKE uit Philadelphia had een receptie georganiseerd ter ere van de duizendste leerling van zijn auto-rijschool. Op het vastgestelde uur waren alle gasten op de receptie, Burke zelf was echter met geen ogen te vinden... Na uren zoeken vond men hem in een politiekantoor waar een paar verkeersagenten Burke de vraag stelden : « Mijnheer, hoe is het mogelijk dat u sedert tien jaar zonder rijbewijs rijdt ? ». Wat 'n pech voor de directeur van een auto-rijschool !

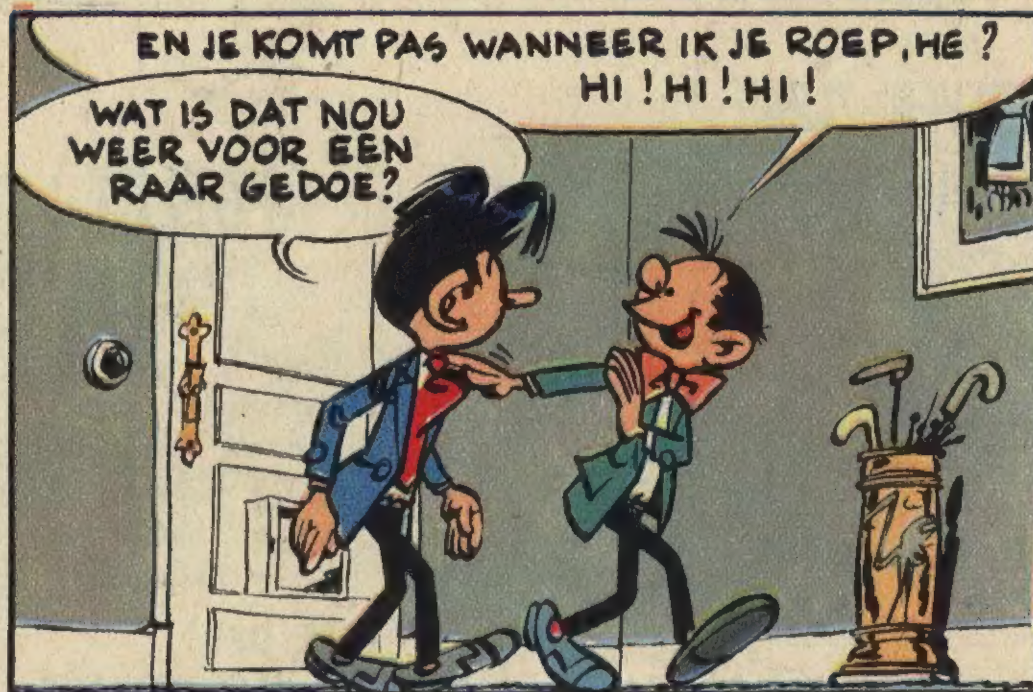

TON en TINNEKE

WIE EEN PUT GRAAFT...

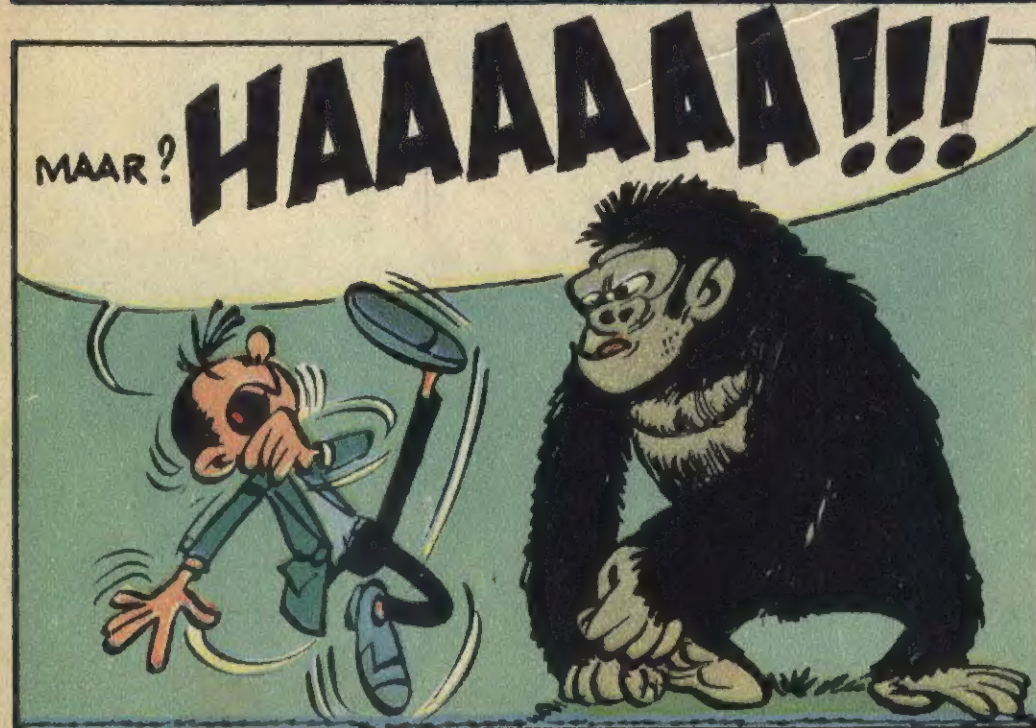

Je lacht tranen met de avonturen van Ton en Tinneke in het album : 60 AVONTUREN VAN TON EN TINNEKE.